

I'M PULS

NAVIGÁTOR
ŽIVOTNÍM
STYLEM

TONYA GRAVES

Nemám ani páru

•• T •• Mobile •

auto-plus®

ověřená kvalita ojetých vozů

VY ZNÁTE JEHO BUDOUCNOST, MY JEHO MINULOST.

Ojeté vozy od auto-plus – jistota dobrého rozhodnutí

- + Nejrozsáhlejší obchodní síť v ČR s ojetými vozy značek Volkswagen, Audi, SEAT, Volkswagen – užitkové vozy a Škoda
- + Stálá nabídka více než 2 000 referentských, předváděcích a zánovních vozů
- + Špičkové služby nejen v oblasti prodeje, ale i výkupu, servisu, financování a pojištění ojetých vozů

+ Získejte bonus 35 000 Kč na nové Polo při výkupu vašeho vozu na protiúčtet

Záruka auto-plus
Spolehlivá ochrana před neplánovanými výdaji na opravy vozu po celý 1 rok

Výhodné financování od ŠkoFINu
K vozu financovanému od ŠkoFINu získáte servisní poukaz v hodnotě 4 000 Kč

www.auto-plus.cz

Program autorizovaných prodejců

ŠKODA

Partner financování

O neuctívání

Ať vzpomínám, jak vzpomínám, nikdy jsem nebyla OPRAVDOVÁ fanynka. Tím myslím někoho, kdo si lepší své idoly na zeď, obléká se jako oni a věrně je následuje kamkoli. To ovšem neznamená, že bych nikdy nebyla něčí fanoušek. Mám celou armádu oblíbenců z nejrůznějších oblastí lidské činnosti, které v podstatě nekriticky obdivuju, systematicky zpovzdálí sleduju jejich tvorbu, a pokud to jen trochu jde, nenechám si ujít žádný z významných milníků jejich tvorby. Jen mě nikdy ani ve snu nenapadlo požádat o autogram. Vždycky jsem se prostě styděla a stydím se stále.

Kdykoli mám tu čest setkat se s někým slavným či populárním, dodnes se mi před každým takovým rozhovorem klepou ruce. A nedej bože když se jedná o někoho, jehož jsem fanda, jako v případě kapely Sunshine, o které se v tomto čísle dočtete. To si pak hodiny lámu hlavu nad otázkami a v duchu si přehrávám možné scénáře našeho setkání, abych pak zjistila, že dotyčný je úplně normální a v pohodě.

Paradoxně největší zkouškou odvahy však obvykle procházím až mnohem později, když dotyčného „rozhovorovaného“ potkám s nějakým časovým odstupem. Nikdy nevím, jestli se mám tvářit, že se známe, nebo ne. No zkuste se vcítit do kůže celebrity. Takových rozhovorů musela přežít celou řádku a nikdo po ní nemůže chtít, aby si pamatovala, s kým. Takže čas od času jsem asi za nevychovanou/namyšlenou/arrogantní krůtu, která neumí ani pozdravit. Tímto veřejně prohlašuji, že nejsem ani jedno, jen se stydím a nejsem si jistá, zda bude dotyčný vůbec tušit, co jsem zač.

Ale možná nejsem takové pako. Možná jen v Čechách celebrity neprožíváme obecně tak moc jako v jiných zemích. Zmiňují se o tom i hollywoodské hvězdy, které práce přivedla do našich končin. Obvykle si pochvalují, jak si u nás užívaly normálního života bez neustálého podpisování se všudypřítomným fanouškům. I to, že se k nim lidé chovali normálně, bez oné „posvátné“ úcty a nekritického obdivu.

My Češi zkrátka uctívání nemáme v krvi, což nám ale nebrání si svých oblíbenců naplno užívat na scéně. V létě především na té hudební, které jsme proto v tomto čísle věnovali nebývalé velký prostor. Letošní léto je totiž doslova nabitě výjimečnými koncerty a festivaly. Stačí si jen vybrat.

Roztančené léto vám přeje

Vaše

Foto: Luboš Wiśniewski, Artgo.cz
Make-up: Magda Mazalová
Montáž: ASTRON studio CZ

24 TONYA GRAVES

42 SLACKLINE

17 LETNÍ LETNÁ

Obsah

- 04 RYCHLOVKY:
- 05 DEFILÉ: O kom a o čem se mluví nebo brzy mluvit bude
- 24 PERSÓNA
Tonya Graves: Hudba je můj život
- 29 TREND
Kuriozita: Ukulele vrací úder
- 32 INSPIRACE
Trhy: Londýnské blešáky
- 35 TECHNO: Elektronické vychytávky
- 36 MOBIL:
Sony Ericsson Xperia Play: Kdo si hraje, nezlobí
- 38 MOBI'L'OVE
Geocaching: Stopařův průvodce po souřadnicích
- 42 POHNI
Slackline: Freestyloví provazolezci

52 SANTORINI

73 OVERALISIMO

44 SPORTPARÁDA: Co by tělo v pohybu užilo

46 TAK BLÍZKO
Krakov: Město, které přemohlo draka

51 SBALENO: Do kufru i do batohu

52 TAK DALEKO
Santorini: Romance v modrobílé

58 JÍZDA
Nissan Leaf: Elektrizující budoucnost

61 V KUFRU: Motoristické užitečnosti

64 DEGUSTÁTOR
Letní nápoje: Domácí zavlažování

67 MŇAMKY: Co vám bude po chuti

68 LOKÁL
Sansho: Michelinské chutě

70 RODIČOVSKÁ: Potěšení pro nejmenší

73 PLAYGIRL
Trend: Overalisimo

75 PLAYGIRL MIX: Holčičí záležitosti

76 PLAYBOY
Právě letí: Kecky netuctovky

78 PLAYBOY MIX: Klučičí záležitosti

79 FILANTROP: Pomáhat nás baví

80 ZNAČKOVÉ PRODEJNY

V úterý vás rozmazlujeme!

Kouzelné úterky s T-Mobile jsou stále aktuální. Každé úterý získají naši zákazníci, kteří odešlou patřičný formát SMS na číslo 4603, dáreček. V restauracích KFC 1+1 twister zdarma (text SMS KOUZELNEUTERY KFC), v síti restaurací PUB 1+1 pivo zdarma (text SMS KOUZELNEUTERY PIVO) a v kinech Cinema City 1+1 lístek na libovolný film zdarma (text SMS KOUZELNEUTERY KINO). Pokud se vám žádný z nabízených bonusů nezamlouvá nebo ho využít nemůžete, zkuste SMS po celé úterý za poloviční cenu (text SMS KOUZELNEUTERY SMS). Více na www.kouzelneuterky.cz.

Víte, že:

Internetoví flákači jsou lepší pracanti

Z výzkumu provedeného vědci z Univerzity v Copenhagenu vyplývá, že lidé, kteří právě zhlédli zábavné video, dokážou splnit konkrétní úkol lépe než ti, kteří ho neviděli. Z toho plyne poučení pro zaměstnavatele, že blokovat pracovníkům YouTube, Facebook, Twitter a jiné oblíbené ubíječe času je vlastně kontraproduktivní.

Med potírá alergie

Takže lžička medu denně a zatočíte s alergií. Vážně, síce to nefunguje tak snadno, ale med skutečně obsahuje látky, jako jsou vitamín B6, niacin, riboflavin, kalcium, železo, hořčík, zinek a další, které posilují organismus. Nemluvte o tom, že dobře chutná, a navíc ještě nikdy nikdo neviděl kýchající včelu.

Z líbání padají zuby

Nejen bakterie a viry se přenášejí ústy, dokonce i zubní kámen. Podle lékařů je bakterie způsobující tvorbu zubního kamene obvykle přenášena například z matky na dítě, jelikož matka dítěti jídlo ochutnává. Zaznamenány byly i případy, kdy žena začala mít problémy se zubním kamenem poté, co začala chodit s mužem postiženým paradontózou (tedy nemocí způsobenou právě zubním kamenem), který se o svůj chrup nestaral. Takže až budete přístě myslet na bezpečný sex, nezapomeňte taky na důkladnou zubní hygienu. A nelíbat bezzubé!

3G síť pro polovinu Čech

Mobilní datovou síť 3G jsme rozšířili nově do dalších 14 měst a 44 menších obcí. Na mapě je tedy v tuto chvíli celkem 128 měst a 336 menších obcí, kde se naši zákazníci připojí k rychlému mobilnímu internetu. Pokrytí České republiky naší 3G sítí se tak zvýšilo na 48,83 % populace. Nejrychlejší datové připojení je nyní nově k dispozici například pro obyvatele Šumperka, Českého Těšína, Strakonice, Náchoda, Jirkova, Mělníka, Dvora Králové nad Labem, Nymburka, Poděbrad a celé řady dalších míst. Bodů na 3G mapě bude přibývat i v dalších obdobích, do konce roku operátor pokryje na 500 měst. Více na www.t-mobile.cz.

Máme bílý iPhone

Apple vyslyšel přání všech fanoušků dnes již kultovního telefonu a jeho bílou verzi vypustil do prodeje. Všechny funkce jsou totožné jako u černého brásky čtvrté generace. V nabídce T-Mobile je verze 32 GB se zvýhodněním Internet v mobilu Klasik k dostání již od 5 499 Kč.

Platě za vstupenky mobilem

T-Mobile jako jediný operátor v České republice nabízí svým zákazníkům možnost zaplatit pomocí mobilního telefonu za lístky na kulturní a hudební akce na stránkách Ticketstream.cz. Novinky mohou využít uživatelé tarifních programů i majitelé předplacených karet, přičemž maximální hodnota jedné transakce může být až 1 200 korun. Více na www.platmobilem.cz.

Podporujeme muzikanty

Odstartovali jsme nový projekt na podporu českých kapel a interpretů nazvaný t-music fond. Jeho první akvizicí je skupina Sunshine, jež nabízí fanouškům nové album Karmageddon. Do konce roku se v projektu ještě představí formace Vypsaná fixa, která bude nabízet rovněž své čerstvé album. Fanoušci si budou moci novinky jmenovaných skupin stáhnout za částku, kterou si sami určí. Všechny peníze, které zaplatí, dostane pak přímo kapela, přičemž stejnou částkou jí navíc přispějí správci fondu, tedy společnost T-Mobile. Více na str. 9.

ESPERANZA SPALDING

Jazzový objev roku míří do Karlína

Tahle mladičká jazzmanka nakopala zadnici puberťáčkami zbožňovanému Justinu Biebrovi, když mu letos vyfoukla Grammy pro objev roku. A to netančí a hraje na kontrabas.

Mimochodem, Grammy v této kategorii získala jako vůbec první jazzová umělkyně v historii. Dramaturgie tuzemské koncertní série Jazz Meets World tedy reagovala velice rychle a s notnou dávkou štěstí se jí podařilo šestadvacetiletou zpěvačku pro pražské vystoupení angažovat právě ve chvíli, kdy je na pomyslném vrcholu slávy. Sedmého července se budete moci v pražském divadle Karlín přesvědčit sami, čím učarovala porotě. Pokud nechcete čekat, něco vám prozradíme. Zaujala především milou

kombinací jazzu a soulu, latinskoamerického diska a řekněme bossa novy. „Maminka je hispánská Velšanka narozená v Americe, tatínek je černý,“ vysvětluje svůj hudební vkus. Studovala neprestížní Berklee College of Music, kde byl jejím hlavním učitelem basy John Lockwood. Jejím prvním výraznějším angažmá bylo účinkování v kapele zpěvačky Patti Austin, která ji hned po prvním semestru na Berklee vzala na mezinárodní turné k podpoře svého alba For Ella (věnované Elle Fitzgerald).

Na svých vlastních albech se Esperanza neprezentuje jen jako výjimečně nadaná interpretka, ale také osobitá skladatelka. Doposud má za sebou tři nahrávky, a to Junjo (2006), Esperanza (2008) a Chamber Music Society (2010), jež ji vynesla i na obálku časopisu Down Beat a získala jí již zmíněný „zlatý gramofonek“.

TEXT: PETR HOLEČEK, FOTO: ARCHIV

HUGH LAURIE

Dr. House zpívá blues

V tom kašparovi něco je. Role Dr. House sice vynesla anglického herce Hugh Laurieho do oblak, ale není to jen skvěle zahráný zfetovaný doktor, co Hugh v životě dokázal. Teď vydává album plné dřevního blues. Ano, čtete správně.

Je normální, že se občas herec zblázní a usmyslí si, že bude zpěvák. Často prodá jen pár alb a po roce zase vezme nějakou nekonečnou roli v televizi. V případě dvaapadesátiletého Hughy Laurieho ale můžeme očekávat úspěch. Před pěti lety ho magazín Life jmenoval nejvšestranněji nadaným mužem všech dob. Jako mladý vyhrával veslařské závody, získává ceny Emmy za seriálové role a také napsal dvě knihy, přičemž parodie na thrillery Obchodník se smrtí se stala bestsellerem. Do toho zpívá a hraje na kytaru, piano, bicí i saxofon, což dokázal v různých skečích během své kariéry, ale i přímo v seriálu o Houseovi. A taky hraje na klávesy v charitativní kapele Band From TV.

Bolet to nebude, nebojte

Deska Let Them Talk, kterou vydal 9. května, odráží jeho zálibu v blues a neworleanské hudbě. „Vím, jak to dopadá, když herci dělají hudbu, ale slibuji, že to nikoho nebude bolet,“ říká. Že nejde o nějakou nahodilost, dokazuje výběr repertoáru i producenta, jímž je Joe Henry, kulturní osobnost americké scény. „Rád bych tou deskou oslavil neworleanskou hudební tradici a představil některé legendární osobnosti,“ dodává. Proto se na desce objevili oslavovaní pianisté Dr. John a Allen Touissant nebo zpěvačka Irma Thomas, přezdívaná Soulová královna New Orleans. Nejméně známější host Tom Jones je ovšem z Walesu.

Jsem bílý měšťák

„Nenarodil jsem se v Alabamě v roce 1890,“ přiznává, „nikdy jsem nejedl krupici, netahal pluh nebo nejel na dobytčáku. Jsem bílý měšťácký Angličan, otevřeně hřešící na muzice a mýtech o americkém jihu,“ řekl k bluesmanovi, kterého v sobě nosí. „Pokud by vám to nestačilo, jsem také herec. Jedno z těch mimin s plenkou, která nenajdou cestu přes letiště bez chůvy,“ dodal ironicky v rozhovoru pro jednu americké noviny. Zřejmě už po sté odpovídal na stejnou otázku. Cítíte se na bluesovou deskou? „Někdy bych z rozhovorů zabíjel. Když jsem hrál ve filmu Stuart Little, dělal jsem jich jeden den třiaosmdesát,“ říká absolvent prestižních univerzit Eton a Cambridge. Tam vystudoval antropologii a archeologii.

Sedm let v L. A.

Jako mladý byl Hugh velký sportovec. Vesloval na střední škole i na univerzitě. V roce 1977 se stal juniorským mistrem Anglie a reprezentoval i anglický juniorský tým na světovém šampionátu. Pak ale dostal mononukleózu a se sportem musel seknout. „To už jsem studoval na Cambridge. Tak jsem to zkusil u místního divadelního spolku,“ žertuje. Dneska mu ze sportu zbyl jen box. Snaží se trénovat každé ráno. „K tomu jezdim

na motorce, ale to už se sportem nemá mnoho společného.“ Laurie žije v Los Angeles a na motorce jezdí i na natáčení a právě rozhovory. „Jsem tu už sedmým rokem. Bylo pro mě překvapení, že se House tenkrát ujal. Myslel jsem si, že tu nebudu ani jednu sezónu a vrátím se do Anglie. Přijde mi, že jsem se ještě neprobudil z nějakého kómatu. Je ještě Alžběta na trůnu? Jezdí se u nás stále nalevo? A platíme librami?“ ptá se v žertu. Seriál o doktorovi, který diagnostikuje nevyléčitelné případy, mu úplně změnil život. To, že paradoxně sám bojuje s těžkou klinickou depresí a pravidelně navštěvuje svého psychoterapeuta, s tím nesouvisí.

Nemůžu koukat na telku

„Chodí za mnou lidi, jestli bych jim nepomohl. Že doktoři nemohou přijít na jejich nemoc a já jsem poslední záchrana,“ říká Laurie. „Samozřejmě jim vysvětluji, že jsem doktor jenom jako,“ směje se nejlépe placený seriálový herec ve Spojených státech. Za jednu epizodu seriálu dostane až 300 tisíc dolarů. Některé díly si zkusil i režisovat, to pak gáže ještě narostla. „House mám rád, vždycky jsem měl. Vím, že to není zrovna fér chlapík, ale když budete hrát sériového vraha, taky si na něm najdete něco, co je sympatické,“ říká Laurie a dodává, že se na televizi už nemůže koukat. „Vím, jak to bylo. Vidím to jako natáčení. Koukám na herce a představuji si, jak se tu scénu pokoušeli zahrát a co tomu předcházelo,“ říká. Představitost je mu vůbec vlastní. V rozhovoru pro Rolling Stone se Laurie přiznal, že v rámci přípravy na roli House na sobě vyzkoušel Vicodine, opiové analgetikum k potlačení bolesti. V televizi ho House bere plnými hrstmi, což patří ke kontroverzi seriálu.

Blues, House a lolity

Kolotoč jménem House se zatím nezastavil, Laurie ve službách televize Fox vstoupil do sedmé sezóny seriálu a rok 2011 má nabýt. Bude také úspěšný? Vedle bluesového alba totiž přijde v září do kin film The Oranges, kde si vystříhl jednu z hlavních rolí. „Hraju tam padesátiletého chlapa, který se zamiluje do dvacetileté holky, je to taková lolita story,“ vysvětluje s tím, že to bude zábavné. Seriálové obsazení si na své triko vzal seriálový režisér. Odlehčený film na konec léta natočil Julian Farino, který je podepsaný pod Sexem ve městě, Kanclem nebo Římem. „Už je dotočeno, teď snad budu mít čas na svou největší zálibu. Kytaru, piano a občasně koncerty,“ mne si ruce Dr. Blues. „To je house music?“ zeptal se kdosi v diskusi pod videem na Youtube, kde James Hugh Calum Laurie hraje na kytaru, fouká na harmoniku zavěšenou na krku a lidé se uchechtávají.

TEXT: PETR HOLEČEK, FOTO: WARNER MUSIC

SUNSHINE

Prosluněná melancholie

Na rovinu. O téhle kapele píšeme především proto, že jsem její fanda, a taky proto, že sponzorujeme vydání jejich nového alba. Nic to ale nemění na tom, že ono album je podle mnohých vůbec nejlepší, jaké kdy natočili. Takže předsudky stranou.

Je málo kapel, které umí rozdělit tuzemskou hudební scénu na dva nesmiřitelné tábory. Zatímco jedni původně tábořské Sunshine nekriticky zbožňují, druzí jim nemohou přijít na jméno. Pro někoho jsou jediná tuzemská kapela, která má na to uspět v zahraničním kontextu, pro druhé arogantní pozéři, pro jiné mainstreamoví (rozuměj středoproudni) chameleoni, kteří mění barvu podle toho, kam zrovna trendy foukají. Jenže co je dneska střední proud. „Nejsme moc slyšet v rádiích, nejsme v televizi, nejsme v bulváru, takže pořád jsme klubová alternativní kapela, která má do mainstreamu daleko, ať už podle někoho hrajeme popík, nebo ne,“ namítá zpěvák a také výhradní textař kapely Karel Buriánek alias Kay. Já bych dodala, že je to vlastně úplně jedno.

Když party končí

Nejsem žádný hudební recenzent, takže si odpustím mudrování, jak moc se Sunshine vrací ke kořenům kytarové muziky, či hodnocení, jestli je to deska silná nebo do počtu. Snad jen osobní postřeh. Zatímco předposlední placka MGKK Telepathy byla jedna velká veselá do pekla se řítící party, Karmagedon zní spíš jako ráno po ní. Pomalu dáváte dohromady útržky probdělé noci a v důsledku depresivní nálady, způsobené naprostou absencí endorfinu, přemítáte o tom, jestli to ještě máte zapotřebí. Dovolím si citovat písničku NFNY: „Pohání mě dny promarněného času, osud je levná děvka, není žádná budoucnost, žádný včerejšek, nic, žádný zadní východ.“ Zjednodušeně řečeno, zijeme teď a tady a nic s tím nenaděláme.

Zadní vrátka si tentokrát nenechává ani kapela. Tahle deska si prostě na nic nehraje. Když jsem se hloupě ptala, pročpak je méně elektronická

než ta předchozí, Karel lakonicky odvětil: „A proč by měla? Zní prostě jako Sunshine.“ A má recht. Kapela si jako jedna z mála na tuzemské scéně vypěstovala osobitý zvuk, který identifikujete s prvními tóny, a je jedno, zda pánové právě ujiždějí na elektronických mašinkách, nebo sjíždějí cross over.

Svůj podíl na přirozeném zvuku nahrávky má bezesporu i Dušan Neuwirth, jenž kapele, jak sama přiznává, výrazně poopravil do té doby nevalné mínění o zdejších producentech. „Neměli jsme s producentama v Čechách dobrou zkušenost, nakonec to vždycky dopadlo tak, že jsme si desku doprodukovávali sami. Dušan je podle mě opravdovej producent, kterej dokáže najít a pojmenovat místa, ve kterých má kapela svoje přednosti, a naopak maskovat místa, kde to dře,“ shrnuje Karel. Sám moc dobře ví, o čem mluví, jelikož před časem dělal producenta kapele Niceland. „Spíš jsem kibicoval, než produkoval,“ dodává s tím, že k tomu, aby fungoval jako producent, mu hodně chybí. Třeba i technické znalosti. „V tom je Dušan obrovskéj přínos,“ pochvaluje si.

Karmický soudný den

Ale zpět ke karmickému konci světa, jak by se dal název alba volně přeložit. „Tentokrát jsme chtěli akcentovat věci, který umíme relativně dobře, a zároveň zkusit, kam až můžu jít já jako zpěvák,“ praví Karel. V překladu: na desce se prostě víc zpívá a méně skanduje.

Jak Karel s oblibou zdůrazňuje, texty, které píše, nejsou autobiografické. Jenže asi každý, kdo kdy napsal více než jednu rýmovačku, ví, že osobnímu vkladu se při psaní poezie (a tou hudební texty tu ve větší, tu v menší míře

bezesporu jsou) v podstatě vyhnout nelze. A po pravdě řečeno, texty Karmagedonu stojí za to poslouchat. Co si budeme nalhávat, Karlovi už není dvacet, dokonce ani třicet, a zaplaťpánbůh si na to nehraje. Máme-li to brát podle toho, co pro Karmagedon napsal, rozhodně už není tak blahosklonně nad věcí jako například na roztančené MGKK Telepathy.

Takže přesto, že Sunz, jak je důvěrně nazývají fanoušci, věrně následuje horda vystavlovaných dospívajících, pánové dělají na Karmagedonu muziku spíš pro velké kluky a holky. O důvod víc, proč se vykašlat na image a vyrazit na koncert, ačkoli tam pravděpodobně budete trochu kazit věkový průměr. Atmosféra naživo je totiž návyková. Ověřte si na vlastní kůži – třeba na festivalu Rock for People, který taky sponzorujeme, takže mi vůbec nemusíte věřit, že bude fakt boží. :-)

P. S.: Jo a titulek jsem v podstatě ukradla, přiznávám, prostě mě napadl taky a výstižnější už jsem nevymyslela, čímž se kláním a současně omlouvám Tomáši Polívkovi z t-music.cz.

TEXT: JANA KOBEŠOVÁ, FOTO: LUBOS WIŚNIEWSKI

SUNSHINE LIVE:

- 17/06/2011 Lanškroun – Pivní slavnosti
- 25/06/2011 Beluša /SK/ – Papuča fest (17:40)
- 25/06/2011 Nové Mesto nad Váhom /SK/ – AKM festival
- 02–05/07/2011 Hradec Králové – Rock For People
- 09/07/2011 Rožmberk – České hrady
- 16/07/2011 Točnick – České hrady
- 22/07/2011 Hlinsko – Studnice Fest
- 30/07/2011 Šternberk – Šternberský kopec (17:20)
- 30/07/2011 Hlučín – Štěrkovna open music
- 06/08/2011 Bezděz – České hrady
- 19/08/2011 Nový Jičín – náměstí (TBA)
- 20/08/2011 Bouzov – Moravské hrady
- 21/08/2011 Trutnov – Open Air
- 26/08/2011 Vroutek – Rock For Churchill
- 27/08/2011 Valtice – Moravské hrady
- 16/09/2011 Hradec Králové – Tylova léta

STAHUJTE KAPELY Z NETU, NE Z KALHOT!

T-Mobile přichází s pomocnou rukou české hudební scéně v podobě t-music fondu, který chce pomoci domácím interpretům získat finance, o něž přicházejí kvůli klesajícím prodejům klasických CD a neexistující digitální distribuci v Česku. Zároveň nabídne fanouškům nová alba tuzemských kapel za cenu, kterou si určí sami. t-music fond umožní interpretům prodej digitální verze jejich nové desky na portále www.t-music.cz. Za jejich stažení zaplatí fanoušci podle svého uvážení a vybrané peníze pak v plné výši poputují přímo k samotným tvůrcům hudby. A nejen to, T-Mobile částku vybranou od fanoušků zdvojnásobí. Kapela přitom dopředu sama určí, na co se částka použije – koncert, nový videoklip, nové internetové stránky apod. První kapelou, která do našeho projektu naskočila, jsou právě Sunshine. „V tenhle moment je to vlastně snad už jediná možnost, jak nabídnout desku v Čechách k legálnímu downloadu. Hecujeme naše fanoušky: Platte za naši hudbu, všechno, co se vybere a T-Mobile přihodí, budeme investovat jen a pouze do vás. Když se to podaří, můžete se mimo výše zmíněných webovek dál těšit třeba na koncert zdarma, videoklip atd. Tak se snažte,“ říká Karel Buriánek.

DEBBI

Dívka, která se dotkla slunce

Písničku Touch the Sun hrají všechny rádia v maximálních rotacích již měsíce. Zda se mladičká Debby „dotkla slunce“ jen díky tomuto hitu, se teprve ukáže. Její debutové album však naznačuje, že má potenciál dotáhnout to daleko.

Nejdřív ji vyhodili ze Superstar, teď všechny její účastníky válcuje. Bude to další zpěvačka jednoho hitu, nebo tu máme novou Janu Kirschner? Otázek je hodně, Debby jen jedna.

Nemáte strach, že pro všechny budete jen zpěvačka jednoho hitu?

Bojím se, ale upřímně doufám, že ne. Nastavila jsem si vysokou latku, ale snad se mi povede aspoň podobný úspěch s celou deskou.

Ten úspěch zaručila masivní reklama na Metaxu, kde písnička zněla. To jste šla firmě na míru?

Ano, původně byla píseň napsána jen pro reklamu na Metaxu a celá skladba vznikla až po zveřejnění reklamy.

A pijete vůbec metaxu?

Metaxa samotná, to se musím přiznat, mi moc nechutná. Ale hodně mi chutná drink suntonic, který je namíchaný z metaxy a toniku.

Ani na jedné písni nového alba jste se nepodílela autorsky, nemáte takové ambice?

To je fakt, ale mají na ní zásluhu výborní hudebníci, jako například Jana Kirschner, Honza Ponocný a dokonce i Martin Ledvina. Na další už připravuju vlastní věci.

Nahrávací firma vás objevila v Superstar, kam jste se dostala díky sázce. Jak to bylo?

Vsadila jsem se s kamarádkou, že když nesjedu černou sjezdovku pozadu, budu se muset přihlásit do Superstar. A nakonec nejenže jsem prohrála, ale ještě k tomu si zlomila kotník.

Nebojíte se, že kvůli slávě přijdete o soukromí?

Když člověk s něčím takovým začne, měl by počítat s tím, že jeho soukromí bude narušené. Já jsem s tím naprosto smířená.

Tak trochu ztrácíte část bezstarostného mládí.

Nemám ten pocit. Dokonce si myslím, že si výborně užívám, jelikož je pro mě hudba největší zábavou. Jediné, co se člověk musí naučit, je zodpovědnost.

To zní hodně dospěle. Ale musí se vám honit v hlavě něco, co ostatním ne.

Je zajímavý pocit slyšet se z rádia a televize. Na druhé straně je to pocit krásný, hlavně když člověk ví, že není sám, kdo to slyší nebo vidí.

A koho posloucháte, když rádio nehraje vás?

Poslouchám hodně hudby, ale teď v iPodu mám jen Beatles a zpěvačku Adele.

Proč vlastně vaši přesídlili do Prahy?

Do Česka jsme se stěhovali kvůli práci rodičů. Sice to ze začátku byl trochu zmatek, ale dnes bych se už určitě zpět do Německa nevrátila. První dojem z Česka byl obrovský a nepřehledný, vůbec jsem se například v Praze nedokázala zorientovat.

Jaký je rozdíl mezi Čechy a Němci?

Mezi Němci a Čechy je rozdíl nejen v jazyce a zemi, ale samozřejmě i v mentalitě. Němci jsou až moc velcí perfekcionisté a to není úplně můj styl. To mám ráda na Česku, že je lehce chaotické.

TEXT: PETR HOLEČEK, FOTO: ARCHIV

LETNÍ ZÁBAVA

FESTIVALOVÁ SMRŠŤ 2011

Hudba pod širákem patří k létu stejně jako koupačka. Vybrali jsme pro vás to nej z tuzemských festivalů a letních scén.

DIGITALISM

THE WOMBATS

MUSÍTE SLYŠET

The Wombats, veselá a přitom nesmírně chytrá anglická popová kapela, tu představí své nové album nazvané This Modern Glitch. Jejich chytlavé spojení kytarové emotivnosti a veselých hříček se syntezátory roztančí i šutr. Digitalism – němečtí elektronici a průkopníci new rave vlny.

Rock for People

Letošní největší tuzemský festival Rock for People už dávno není jen rockový, a nabídne tak i elektroniku nebo třeba ska. Jeho hvězdami budou Kate Nash, Paramore, My Chemical Romance, Pendulum, The Streets, Bullet for my Valentine a třeba folkrockové duo Jeny a Johnny. Z domácích například Kryštof, Tři sestry a Michal Hruža.

Akce se koná ve Festivalparku Hradec Králové od 2. do 5. července, www.rockforpeople.cz.

U T-Mobile 1+1 vstupenka zdarma!

V úterý 5. července budou moci klienti T-Mobile získat prostřednictvím SMS kódu v rámci Kouzelných úterků k jedné zakoupené vstupence jednu zdarma. Prodej bude zahájen 6. 6. a ukončen 1. 7. o půlnoci. Cena vstupenky bude 1200 Kč a bude se prodávat formou lístku v mobilu na www.t-music.cz/rockforpeople.

T-MOBILE FESTIVAL SERVIS

Jako generální partner přichystal i letos T-Mobile pro návštěvníky festivalu řadu vylepšení:

- bezplatný internet v celém areálu
- dobíjecí stanice mobilních telefonů
- největší smartphony a tablety na vyzkoušení
- úschovnu zavazadel t-music „Festival Lockers“, kterou mohou využít všichni zájemci (zákazníci T-Mobile bezplatně, ostatní za poplatek)
- t-music sky stan s herní zónou a luxusním výhledem na t-music stage
- koloběžky pro rychlejší cestu přes areál

VYHRAJTE IPHONE A TARIF NA ROK ZDARMA!

Díky SMS soutěži Rock for People můžete od 20. 6. do 11. 7. vyhrát iPhone, tarif na rok zdarma, účet u Komeční banky s vkladem 10 000 Kč a řadu dalších cen. Do soutěže se mohou zapojit zákazníci všech operátorů zasláním registrační SMS ve tvaru RFP START na číslo 9001103. Poté budou odpovídat na otázky vědomostního charakteru. Čím dříve na otázku odpoví, tím větší mají šanci na výhru. Cena registrační a soutěžní SMS je 3 Kč.

Více na www.rockforpeople.cz.

AUDIO BULLYS

United Islands

Je zdarma a bude historicky vůbec největší. Letos se v centru Prahy představí na 150 kapel a interpretů z celého světa. Nabízí spojení programu na několika pódíích u Vltavy a klubové noci, kdy se v řadě míst Prahy představí alternativnější kapely a DJs. Hlavními hvězdami jsou londýnští Audio Bullys, ale velkou show slibuje i evropská premiéra kubánské zakazované kapely Porno Para Ricardo. Na programu letošního ročníku, který se koná 23.–25. června, budou také Billy Barman a Narcotic Fields a z českých umělců třeba Republic of Two, Kazety, DVA, Luno plus tucty DJs.

www.unitedislands.cz

MUSÍTE SLYŠET

Audio Bullys – okouzující vyprávění příběhů z londýnského podsvětí.

DUBIOZA KOLEKTIV

Colours of Ostrava

Tradičně jeden z vůbec nejzajímavějších festivalů v širokém dalekém okolí dávno přesahuje regionální význam. Letos je naplánován na 14.–17. července. Slibuje progresivní mix zajímavých jmen světové převážně indie a world music scény a hned několik skutečně velkých hvězd. Představí se tady vedlejší projekt Nicka Cavea Grinderman, elektroničtí rockeři Apollo 440 a zřejmě nejznámější zpěvák Afriky Youssou N'Dour, vynikající písničkářka Lisa Hannigan z Irska a Louisa Maita z Brazílie, z domácích třeba Monkey Business, Nightwork, Traband nebo Priessnitz. Poprvé v tuzemsku vystoupí představitelka syrového newyorského popového undergroundu Santigold, jež je jen jedním ze zástupců celé řady newyorských muzikantů, kteří se představí na speciální NY City stage.

www.colours.cz

MUSÍTE SLYŠET

Lisa Hannigan – okouzující písničkářka známější jako dlouholetá vokalistka Damiena Rice. Luisa Maita – brazilská písničkářka, která splétá rytmy samby, bossa novy, bojového tance capoeira, baile funkku, soulu, jazzu a decentní elektroniky. Dubioza Kolektiv – bosenský mix hip hopu, elektroniky a balkánských rytů.

LUISA MAITA

LISA HANNIGAN

Mighty Sounds

Obliba hudby ve stylu ska a reggae je v českých zemích až neuvěřitelná a Mighty Sounds je každoročně jednou z největších akcí léta. Tentokrát se bude konat 15.–17. července na letišti Čápův Dvůr v Táboře a bude hostit i řadu punkových a psychobilly kapel ze zahraničí. Zahrají si Demented Are Go, Dub Pistols, Hotknives, JB Conspiracy a další.

www.mightysounds.cz

DUB PISTOLS

MUSÍTE SLYŠET

Dub Pistols – kombinují elektroniku a beaty 70. let.

Rock for Churchill

26. a 27. srpna pojedou ve Vroutku u Podbořan středně velký fest Rock for Churchill. Na jeho už dvanáctém ročníku se představí N.O.H.A., Parov Stelar, Zion Train, z našich kapel třeba Tata Bojs nebo Visací zámek.

www.rfch.cz

PAROV STELAR

MUSÍTE SLYŠET

Parov Stelar poprvé ne v klubu, ale venku.

GOGOL BORDELLO

HADOUKEN!

Prague City Festival

Překvapením sezony by mohla být nová akce jménem Prague City Festival. Proběhne 23. 6. na dvou pódiih na pražském Výstavišti a její program nabídne mj. koncerty Gogol Bordello, The Hives, House of Pain a Hadouken, z domácích si na něm zahrají Support Lesbiens či Tleskač.

www.cityfestival.cz

MUSÍTE SLYŠET

Gogol Bordello – démonický frontman a kapela překračující žánry a hranice všeho. Asi nejslavnější je jejich vystoupení s Madonnou s hitem La Isla Bonita. Hadouken! — bojovně našlápnutá partička z Leedsu, která hraje něco mezi rapem, breakbeatem a hodně ostrou kytarovkou.

U SOUSEDŮ

Nenenechte si ujít ty nejvypečenější open air akcičky za kopečkama. Stojí rozhodně za to!

Slovensko: Bažant Pohoda

Asi nejbližší zahraniční festival opravdu světové úrovně Bažant Pohoda se koná ve slovenském Trenčíně. Ve dnech 7.-9. července budou k vidění Moby, M.I.A., Beirut, Portishead, Imogen Heap, DJ Krush a další. Organizátoři nabízejí i stanový hotel, který potěší ty, kdo se nechtějí zdaleka tahat s potřebami pro táboření.

www.pohodafestival.sk

BEIRUT

M.I.A.

MUSÍTE SLYŠET

M.I.A. – naživo neskutečně spojuje rapovou energii a zaujetí rockových zpěvaček. Beirut – loni tahle kapela vyprodala pražskou Vltavskou a pod širým nebem zní jejich směs folku a balkánských inspirací jako sen...

Maďarsko: Sziget

Budapešť je už léta pyšná na svůj obří festival Sziget. Letošní ročník bude 10.-15. srpna, jeho web je i v češtině. Proběhne opět na dunajském ostrově Óbuda a představí se na něm třeba Amy Winehouse, Pulp, Marina And The Diamonds, Chemical Brothers nebo Xiu Xiu.

www.sziget.hu

PULP

MUSÍTE SLYŠET

Pulp slaví velký návrat a Jarvis Cocker neztrácí kouzlo. Famózní, leč problémová Amy Winehouse zřejmě vstává z popela a slyšet ji ve formě naživo je zážitek na celý život.

AMY WINEHOUSE

PARTY A KONCERTY POD ŠIRÁKEM

Samostatnou kapitolou jsou letní scény a kluby pod širým nebem, kde si můžete na čerstvém vzduchu užít muziku i bez šrumce velkých festivalů.

Letní scéna Vyšehrad

Na letní scéně Studia Dva vystoupí v rámci METROpolitního léta hereckých osobností například slovenská šansonierka Szidi Tobias, jazzová diva Ivone Sanchez, Lenka Dusilová či Dan Bárta. Informace o termínech koncertů na <http://www.studiodva.cz/program>.

Žluté lázně

Bývalá občanská plovárna v Podolí nabízí po celou letní sezónu nejrůznější tematické parties a také pár živých koncertů. V rámci Avon pochodu 11. června 2011 zde vystoupí živě David Koller a 1. září se můžete těšit na velký koncert populárního Čechomor. www.zlutelazne.cz.

Botel Bukanyr

Výběr z především houseových DJs, ale také živou produkci nabízí v letních měsících i terasa legendárního pražského botelu Bukanyr. Program sledujte na www.bukanyr.cz.

Free-D-bar Mlékojedy

Taneční bar a letní scéna na písčité pláži bývalé pískovny nedaleko Prahy patří už ke stálícím letním party životu. Není nad celodenní koupačku zakončenou dobrou party nebo živým koncertem. Letos se můžete těšit třeba na Prague Conspiracy, Prague Union, Navigators, The Spankers či Cartoonage a samozřejmě celou řadu DJs z domova i ze světa. Více na www.free-d-bar.cz.

Vostrov, Mnichovo Hradiště

Open air klub v Mnichově Hradišti nabízí kombinaci koupání a pestré hudební produkce nejrůznějších žánrů. Kromě pravidelných grilovaček s DJem a parties se zde letos v létě objeví i Vypsaná fixa, UDG, Tři sestry, Sto zvířat nebo třeba Wahnout. Více na www.vostrov.cz.

MACY GRAY

Výprodej luxusního soulu

Čerstvá držitelka ceny Grammy se vrací do Prahy, tentokrát se svým „výprodejem“ luxusního soulu pro 21. století.

Když zpívala v Praze naposledy a vlastně i poprvé, byla to bomba. Holešovický klub SaSaZu byl v září 2009 na nohou. Je tady Macy Gray! Veřejný raut za vysoké peníze, jenž měl její vystoupení doprovázet, podle pozdějších reakcí za moc nestál, ale tisícinásobně to vynahradila právě Macy. Kdekdok zapomněl na chlebičky a s otevřenou prázdnou pusou poslouchal korunovanou královnu novodobého soulu. Vlastním jménem Natalie Renée McIntyrová zazpívá tentokrát v bývalém Belmondu na Vltavské, a to 16. července. Uvidí-

me jednu z nejlepších zpěvaček v historii ve vrcholové formě.

Ovšem to neplatilo vždycky. V roce 2007, po vydání desky Big, jako by se po ní slehla zem. „Udělal jsem album, jak to dělají všichni. Shodila jsem deset kilo a uhladila hlas,“ vzpomíná dnes na chvíli, kdy ztratila fanoušky kvůli tuctovosti. Nakonec se ale před rokem zavřela do studia a za vlastní peníze natočila převratnou desku své kariéry. S příznačným jménem Výprodej. „Když jsem byla sama,

dělala jsem písničky, které se mi líbily. Byly to mé peníze, nemusela jsem to pro někoho hrát, nebyla jsem ničím zaměstnanec,“ popisuje nahrávání. A proto ji máme zpět. Drsnou Macy, kdysi vysmívanou holčičku, jež ze svého komplexu – prý hrozného hlasu – udělala privilegium.

Macy Gray, KC Vltavská, 16. července, 20:00, vstupné 800/950 Kč

TEXT: PETR HOLEČEK, FOTO: ARCHIV

ELECTRONIC BEATS

Taneční smršť v Arše

„Budu líbat zem, po který chodíte,“ napsal kdosi na Facebooku pod oznámení, že hlavní hvězdou letošního ročníku Electronic Beats Festivalu bude v Praze německý elektronický mág Apparat.

Oslavné reakce přibývaly, když organizátoři ohlásili další jména. Apparat Band, Bonaparte, FM Belfast a When Saints Go Machine jsou headlineři večírku, jenž se bude vlnit v rytmu opravdové extravagantní show.

Apparat Band dal dohromady Němec Sascha Ring spolu s Marco Haasem a jejich poznávacím znamením je experimentální techno. FM Belfast pochází z islandského Reykjavíku a svůj první koncert uspořádali v jeskyni na Faerských ostrovech. A Bonaparte? Ti zase provokují svým syntetickým popem nebo co to je. Jazz punk? Nebo snad electronic beats? Každopádně na unikátní párty se můžete těšit v pátek 10. června v pražském Divadle Archa.

Vstupenka stojí v předprodeji 250 korun, na místě bude za 360 Kč.

Stadionoví The National v klubu

Jejich hitovka Fake Empire se stala ústřední písní Obamovy předvolební kampaně, normálně vyprodávají stadiony a hrají jen na těch největších festivalech. 17. srpna však odehrají v pražském Divadle Archa výjimečný klubový koncert. Na něm představí své zatím poslední album High Violet, které bylo nadšeně přijato kritikou i fanoušky. Američtí indie-rockoví The National jsou inspirováni postpunkem, countryrockem či britpopem a díky svému osobitému zvuku – mimo jiné mu dominuje baryton zpěváka Matta Berningera – bývají řazeni po bok takových kapel, jako jsou Arcade Fire.

Blondatí zrzci

Neworská partička Blonde Redhead vedená charismatickou Japonkou Kazu Makino přiveze do Prahy magickou směs dream popu a nu-gaze, která z ní za sedmáct let jejího působení učinila ikonu newyorské experimentální scény. Vedle starší tvorby představí 8. srpna v pražském Lucerna Music Baru svou poslední studiovku Penny Sparkle, která je, jak je u kapely zvykem, objevitelskou výpravou do neznáma. Je to emocionální album plné diskrétních elektronických vln, svěžího a smyslného zpěvu a zajímavých zvuků, které nikdo nikdy předtím neslyšel. Pokud milujete temnou atmosféru, jakou dokáží navodit třeba Cocteau Twins, přijďte si na své.

LETNÍ LETNÁ

Severské panoptikum hemisfér

Mix dech beroucí akrobacie, estetiky street dance a hudebních videoklipů, cirkusové atmosféry a přízračné hudby představí v rámci letošního festivalu Letní Letná přední skandinávský nový cirkus Cirkus Cirkör.

„Šest špičkových herců a artistů na otáčejícím se jevišti zavede diváky do světa iluzí a fantazie, kde není nic nemožné – akrobacie, stínohra, mistrovské házení noží nebo žonglování vším možným včetně běžících motorových pil a ping-pongových míčků,“ popsal vystoupení ředitel festivalu Jiří Turek.

Cirkus Cirkör patří mezi nejznámější a také nejúspěšnější evropské soubory, které se věnují tzv. novému cirkusu. V Praze představí svou nejnovější show *Wear it like Crown* (Nos

to jako korunu), která sleduje podle režisérky Tilde Björforsové boj o rovnováhu obou hemisfér – rozumové a citové. Jejich vítězství i prohry jsou podle ní třeba, jak praví název a ústřední píseň inscenace, hrdě „nosit jako korunu“.

Cirkus Cirkör se v rámci festivalu Letní Letná představí celkem po 12 večerů v magickém prostředí letenského parku mezi Hanavským pavilonem a Kramářovou vilou v termínech

od 22. do 26. srpna a 29. srpna až 4. září vždy od 19 hodin.

V rámci festivalu Letní Letná se letos představí také soubor mladých francouzských akrobatů Cie XY, kteří přivázejí strhující podívanou plnou udivující akrobacie na zemi i ve vzduchu. Na festivalu se tradičně představí také tuzemská špička žánru nového cirkusu a připraven je rovněž bohatý program pro dětské diváky. Více na www.letniletna.cz.

TEXT: JANA KOBESOVÁ, FOTO: ARCHIV

VERONIKA KUBAŘOVÁ

Nemám ráda řeči za zády

Říká se, že její charisma dokáže rozsvítit i úplně podprůměrný film. Jejím nejnovějším počinem jsou však naštěstí oslavované Lidice Perta Nikolaeva, kde ztvárnila jednu z ústředních postav.

Droboučká brunetka s odzbrojujícím úsměvem, tak si Verunku pamatují ještě jako holčičku z jejího rodného Rakovníka, kde začínala v místním amatérském divadelním souboru. Už tehdy dokázala jen svým úsměvem doslova rozzářit místnost. To, že ji nedlouho poté přijali na konzervatoř, proto

nebylo velkým překvapením. A po loňském úspěchu Žen v pokušení, kde si zahrála dceru Českým lvem oceněně Lenky Vlasákové, nebylo překvapením ani to, že si ji režisér Petr Nikolaev vybral za představitelku jedné z hlavních ženských rolí pro svůj velkofilm Lidice.

Jaký jste měla pocit, když jste film Lidice poprvé viděla celý?

Poprvé jsem ho viděla ještě ve studiu, ne úplně v celku, když se nasazovaly jednotlivé díly filmu, takže to nebyl plnohodnotný zážitek jako z kina. Navíc, když tam občas vidím sebe, tak se na to nemůžu soustředit, ale když už jsem tam nebyla, tak se mi moc líbil.

Mohla byste shrnout do dvou tří vět, proč se divákům budou Lidice podle vás líbit?

Protože je to „naše věc“. Ten příběh se trochu dotýká každého. Já sama, i kdybych tam nehrála, bych na to byla hrozně zvědavá.

Vaše postava chce ve filmu udělat správnou věc – postavit se zlu v podobě nacismu. Stalo se vám někdy, že jste se veřejně musela proti něčemu postavit? Ať už bránit slabšího, nebo se postavit nějaké zvlí?

Já jsem obecně spíš diplomatka, dokud to jde. Ale jakmile je překročena hranice mé trpělivosti nebo pokud už jde opravdu o nespravedlnost, změním se ve zlého psa. Už od školy nemám ráda řeči za zády, takže se zastávám toho nepřítomného. A jednou jsem se zastala pána, kterému ukradli mobil, a protože viděli, že se k němu blíží a jsem ochotná zavolat policii, vrátili mu ho a utekli.

Lidice jsou také příběhem lásky. Co nejbláznivějšího jste kdy z lásky udělala?

Vydala jsem se s milým za exotikou do pralesa, z čehož jsem měla v té době hrozný strach. Děsila jsem se všech těch hadů a malarických komárů. Před výpravou jsem se doslova polila repelentem a obalila se oblečením od hlavy až k patě. Nakonec mě to ale tak okouzilo, že jsem na všechny ty „potvůrky“ zapomněla.

A co nejbláznivějšího udělal kdo kdy z lásky pro vás?

Jednou se stalo, že auto, které mě mělo z akce odvézt domů, někde zabloudilo a já měla zůstat napospas opravdu hrozně daleko od domova. Můj miláček se pro mě v noci vypravil, jel asi čtyři hodiny tam a pak další čtyři hodiny zpátky, takže vůbec nespal. Když tam dorazil, měla jsem pocit, že je to rytíř na bílém koni.

Kdy jste se naposledy zamilovala a do koho/čeho?

Strašlivě jsem si zamilovala thajskou kuchyni. Když si dávám polévku z kokosového mléka s koriandrem, papričkami, zázvorem, citronovou trávou atd., zažívám opravdu meditační pocit.

TEXT: JANA KOBESOVÁ, FOTO: ČTK

46. MFF KARLOVY VARY

Bondova M míří na kolonádu

Letošní karlovarský festival láká na šéfkou filmového agenta 007, digitalizovanou Markétu Lazarovou, letní kino a koncert Gorana Bregoviče.

Jednou z velkých hvězd letošního festivalu bude britská herečka Judi Dench (známá mimo jiné jako šéfkou Jamese Bonda), která zde převezme cenu za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii. Na Oscara byla nominována celkem pětkrát, proměnila však jen nominaci za vedlejší výkon ve snímku Zamilovaný Shakespeare, a to se na plátně mihla jen pouhých 8 minut.

Přijede však i proslulý maďarský oscarový režisér István Szabó, aby vedl porotu, a s ním i Denis Villeneuve, významný kanadský filmař. Osobně představí svá dramata Mael Ström, Polytechnique a také nejnovější snímek Incendies, za který byl letos nominován na Oscara v kategorii nejlepší neanglicky mluvený film.

Vary vzpomenou i na soupeřníka Jima Jarmusche, režiséra Samuela Fullera. Na programu je deset jeho filmů včetně slavného The Steel Helmet. Bohatý bude i doprovodný festivalový program. Vůbec poprvé bude ve Varech k vidění restaurovaná kopie snad nejvýznamnějšího českého filmu vůbec – Vláčilovy Markéty Lazarové, která povstane z mrtvých kinopásů a poskládá se do jedniček a nul. Organizátoři slibují také promítání v nově opraveném letním kině, kde se zdarma odehraje velkolepý koncert Gorana Bregoviče.

Vstupné na jednotlivé filmy je stejné jako loni, 65 korun. Pass na týden bude za tisícovku. Kdo se na projekci nedostane, může se aspoň projet na městském kole. Po městě budou zřízena tři stanoviště, kde si lidé mohou kola brát a vracet.

Strom života

Terrence Malick šest let odpočíval, aby po lyrickém bijáku Nový svět ukázal divákům další svůj majstrštyk. Tentokrát to není objevení Ameriky ani v příběhu ani režisérsky, ale emotivní až filosofické drama na pomezí fantasy. Film sleduje padesátá léta dvacátého století a příběh muže, v němž se pere matka s otcem. Pochází z průměrné rodiny, měl dva bratry a život na klidném středozápadě se mu změnil ve vnitřní bitku plnou emocí a voleb. V hlavních rolích Sean Penn, Brad Pitt a čerstvá Zlatá palma z festivalu v Cannes.

Jana Eyrová

Alenka z říše divů tentokrát ve viktoriánském hororu. Mia Wasikovská si může být jista, že dostala jednu z nejslavnějších románových rolí. Hraje Jane Eyre z legendární knihy Charlotte Brontëové. Ačkoli tu máme několikátou filmovou adaptaci, můžeme režžovi dramatu Sin Nombre Carymu Fukunagovi gratulovat. Před kameru nahnal britskou elitní hereckou školu a natočil povedený kousek. Jana Eyrová se stane služkou tajemného chlapíka. Stanou se z nich přátelé, ale dívka zjišťuje, že milý pán skrývá temné, až děsivé tajemství.

KINA

Trháky pod hvězdami

Kýč pod hvězdami, romantika, točené pivo, slané tyčky. Kombinace nostalgie a alternativy k uniformním multiplexům. Letní kina se zvedají z popela, přestože v posledních letech dostala pěknou „čočku“. V zájmu zachování tohoto fenoménu se řídme heslem: **Aspoň jednou za léto do letňáku!**

Ruku na srdce. Letní kina mají spoustu nevýhod. Může se na vás přisát klíště. Plátno se na vás skácí, když zafouká silný vítr. Nebo zmoknete, pokud nemáte pláštěnku. A tu většinou nemáte. Prostorový zvuk není prostorový, i když prostoru máte dost. Můžete chytit vlka z dřevěné lavice. Jenže všechno stranou. Tohle všechno jsou malichernosti. Třeba proti tomu, že se můžete kdykoli zvednout a nechat si o pár metrů vedle natočit pivo nebo nalít dvojku vína. V liberálních letňácích si vzadu v koutku zapálíte i cigaretu. Když vás nejnovější hit léta nudí, koukáte na hvězdy. A nenastydnete z klimatizace,

protože příroda žádnou nemá. Diváci si to všechno uvědomili a provozovatelé jim vycházejí vstříc. Dobrá zpráva z minulého léta: V Česku po razantním útlumu zase letních kin přibývá.

Sláva Ženám v pokušení

Resuscitace tradičního filmového rozmaru proběhla loni. Ještě předloni museli provozovatelé kina pod širým nebem kvůli nízké návštěvnosti bourat. Ale stejně tak, jako se kina zavírala, se v roce 2010 otevírala. Někde ve starém, jinde s perfektní technickou výbavou. A v Praze i s vychytávkami, třeba lehátky nebo postelemi.

Některá větší města otevřela letní kina vůbec poprvé v historii. Za poslední rok jich u nás přibýlo přes dvacet. Svě kino pod širým nebem mají nově třeba Svitavy. Autokino zkouší rozjet v České Třebové a Chomutově. Po letech se letňáky vrátily do Vyškova, Slavkova u Brna a dalších měst. Vypátrali jsme důvod. Ženy v pokušení. Filmový hit loňského léta se postaral o to, aby do letních kin chodily stovky lidí a promítači museli narychlo shánět další lavičky a židle. „I u nás chodilo nejvíc lidí na Ženy v pokušení, to byl velmi úspěšný film. Dával se několikrát a pokaždé bylo plno,“ říká Lucie

Jursíková z letního kina v Lysé nad Labem. A takhle to bylo téměř všude.

Timur neměl dolby, shořel

Majitelé letních svatostánků pod vidinou výnosné budoucnosti obměňují techniku, která byla často důvodem, proč o kina s přírodní vzduchotechnikou přestal být zájem. Mnoho filmů má takové technické parametry, že je staré promítačky a repráky neutáhnou. A tak letní kina promítala starší filmy. Dnes už mnohá lákají na premiéry. „Zvuk bude v dolby SR, což znamená, že za plátnem máme pravou, levou střední plus basovou sekci,“ říká Michal Hřůza z kina v Brandýse nad Labem. Koneckonců ani 3D promítání pod širým nebem není takové sci-fi. Jenže brýle jsou drahé a mohou si je dovolit jen někde. Pro Stanislava Šourka, který už šedesát let promítá v Rožmitále pod Třemšínem, ovšem sci-fi jsou. Vzpomíná na uhlíkové lampy, které prosvětovaly vysoce hořlavý film. „Jednou se stalo, že nám začal hořet ruský film Timur a jeho parta,“ směje se. Naštěstí ho za to nezavřeli.

V kině mají posteje

Letošní léto jednoznačný hit jako Ženy v pokušení nemá. Je otázkou, co diváky přivede do kin bez střechy. Muži v naději mají premiéru až koncem srpna. Ale čeká se další díl Pirátů z Karibiku, historická reflexe Lidice nebo pokračování mezi špunty oblíbeného animáku Auta. Jasno nemají ani v Praze na Střeleckém ostrově, kde stálé letní kino vystřídalo pojízdný kinematograf bratří Čadíků. Ten se vydal na nekonečnou pouť po českých městech. „Loňská sezóna nebyla špatná, i když jsme museli kvůli počasí předčasně skončit,“ říká promítač Petr Koza. Vedle Střeláku se v Praze bude pod hvězdami promítat v areálu Českého rozhlasu Regina v Karlíně, zřejmě opět na Smíchovské pláži, kde se diváci mohou uvelebit na lehátkách, a také na Občanské plovárně, kde mají lepší hit: desetimetrové plátno mohou diváci sledovat z prostorných zahradních postelí. Na další turné letos vyjede i pražský Kinobus. Na trasu za diváky vyrazí 13. června. Zatím láká na Kajínka, ale to žádná bomba není. Leda by byl v té době zase na útěku.

Film přes stěrače

Na venkovní plátno se dá koukat i z auta. Uvnitř naladíte rádio s frekvencí filmu, mohou vám tam klidně řvát děti a nikoho neruší. Autokino vynalezl v roce 1933 americký továrník Hollingshead. Ve své zemi způsobil revoluci. Koncem padesátých let jich tu bylo 4000. V devadesátých letech autokina prožívala

SLAVNÉ ČESKÉ LETŇÁKY

Bílavec – Radost http://www.kinoradost.com	Plzeň – Lochotín http://www.foxes.cz
Boskovice – amfiteátr http://www.kinoboskovice.cz	Poděbrady – zámecká zahrada http://kino.ipodebrady.cz
Brno – Na Dobráku http://www.nadobradu.cz	Sušice – Santos http://www.mkssu.cz/kino.php
Česká Třebová – park Javorka http://www.kcct.cz	Svitavy – zahrada městského muzea http://www.kultura-svitavy.cz
České Budějovice – Háječek http://www.kinokotva.cz	Vyškov – pivovar http://www.mksvyskov.cz
Hradec Králové – Šírák http://www.adalbertinum.cz	Zlín – skiareál Josefa Šperky http://www.svahzlin.cz
Ivanovice – Ivanka http://www.ivanovicenahane.cz	Chomutov – autokino Banda http://www.arealbanda.cz
Jablonec nad Nisou http://www.eurocentrumjablonec.cz/kina/letni-kino	Lysá nad Labem http://www.luftkinoklub.cz
Karviná – park Boženy Němcové http://www.medk.cz	Brandýs nad Labem http://www.kinobrandys.cz
Klatovy – Dobrovského http://www.mksklatovy.cz	Kinematograf bratří Čadíků http://www.kinematograf.cz
Litoměřice – Ostrov http://www.kinoostrov.cz	Praha, Střelecký ostrov http://www.letnak.cz
Makov u Klatov – letní areál http://www.makov.filmak.cz	Praha, Regina Karlín http://www.rozhlas.cz/regina
Moravské Budějovice http://www.mbudějovice.cz	Praha, Smíchovská pláž http://www.smichovskaplaz.cz/letni-kino
Nový Jičín – Smetanovy sady http://kino.novy-jicin.cz	Praha, Občanská plovárna http://www.obcanskaplovarna.cz
Pardubice – Pernštejn http://www.letni-kino.cz	Praha, Kinobus http://www.dpp.cz/kinobus-2011

MANUÁL NA POUŽITÍ LETNÍHO KINA

Návštěva letního biografu má svá specifika. Nutně se nemusíte balit do kožichů, když je kosa nebo průtrž mračen, promítač stejně zůstane doma. Zimní kino neexistuje. Stejně byste ale chladné letní večery neměli podcenit. Někde půjčují deku, ale stejně si vezměte svoji. Když je kino u vody, přibalte i repelent. V rámci solidarity postříkejte i zbylých deset platících diváků. Komáři pak nebudou sedat na vás ani na plátno. Zásadně nechoďte na horory. Návraty z parků, starých pivovarů a amfiteátrů, kde kina nejčastěji sídlí, pak mohou být dost děsivé. Nechoďte ani na intelektuální bijáky, u toho se špatně pije pivo, kouří a klábosí s ostatními. Citliví diváci ať si vezmou polštářek, polstrovaná křesla zatím do letních kin nemontují. A konečně – připravte si cca 20 až 80 korun na lístek. Levnější ani dražší není.

rozmach i u nás. Dvě sezóny fungovalo od roku 1999 autokino na pražském Strahově, legendární bylo kino v Čermné nad Orlicí. Jen chvíli fungovalo v roce 2008 autokino na střeše obchodního centra Šestka v Praze. Nyní se o autokina pokoušejí dvě česká města: Česká Třebová v části Parník a Chomutov v letním areálu Banda. Tady loni dokonce promítali

ve 3D. Zajímavé řešení našli v Americe, kde vznikají partyzánská autokina. Jejich příznivci se většinou svolávají po internetu a v novodobých autokinech uvádějí alternativní a nezávislé filmy. Promítají na budovy nákupních center a logistických skladů.

TEXT: PETR HOLEČEK, FOTO: SHUTTERSTOCK.
MONTÁŽ: ASTRON STUDIO CZ

VÝSTAVA

Boty Eltona Johna

Co mají společného sexy lodičky značky Blahnik, střevičky z 16. století a brutální platformové boty Eltona Johna? Vystavují je v českokrumlovském Egon Schiele Art Centru v rámci expozice unikátní kolekce bot Vrcholy módy: Historie na podpatku.

Ta poprvé v Evropě představuje sbírku z Baťova muzea v Torontu. „Představujeme zde výjimečné boty. Ty nejstarší, které jsme přivezli, jsou ze šestnáctého století, ovšem naše sbírka jich čítá skoro čtrnáct tisíc včetně těch ze starověkého Egypta,“ prozradila ředitelka muzea Sonja Baťová.

K vidění tu jsou originály značek Christian Dior, Yves Saint-Laurent nebo Givenchy a světoznámých designérů, jako jsou například Manolo Blahnik, Tom Ford či Riccardo Tisci. Expozice ale obsahuje i historické modely včetně nejstarších evropských z 16. století, inspirovaných antickými koturnami.

Součástí výstavy, jež je otevřena do 30. října, je i několik menších prezentací současné tvorby vztahující se k umění každodennosti.

Eco Bobbles

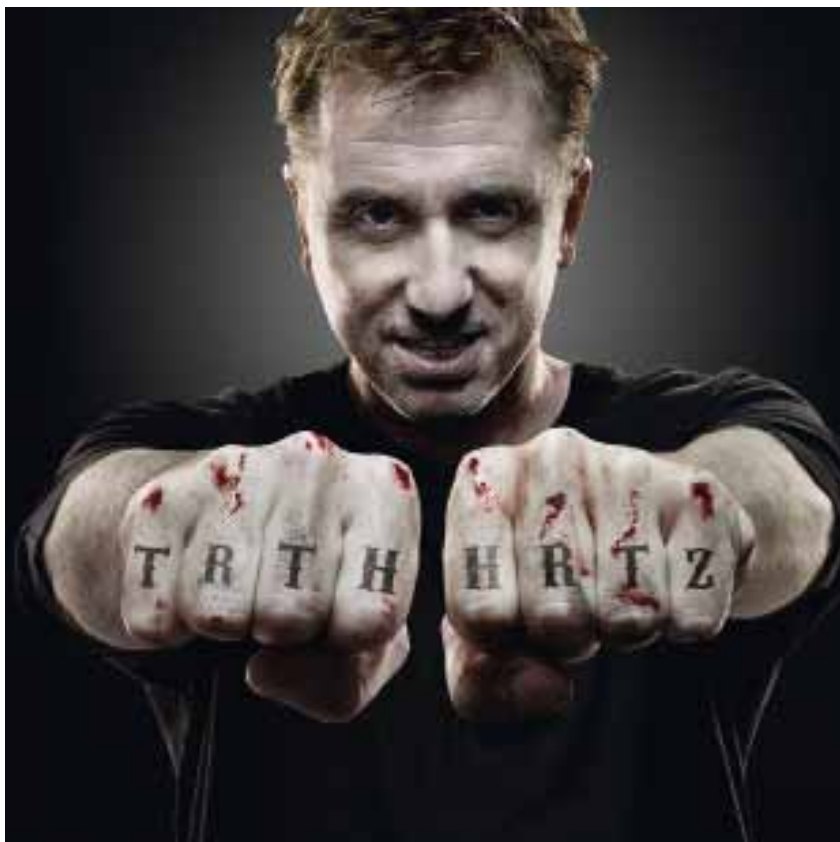
Karim Rashid, designérská hvězda současnosti, navrhl ikonickou láhev Bobble. Je z recyklovaného plastu a s unikátním vylepšovákem – má uhlíkový filtr, který zachycuje nečistoty a filtruje vodu přímo během pití. Filtry vydrží dva až tři měsíce nebo na 150 litrů vody. Bobble je k mání v šesti barevných provedeních a ve třech velikostech. Na českém trhu stojí půllitrová Bobble 299 Kč, náhradní filtr pak 199 Kč. Více o prodejních místech na www.waterbottle.cz.

S Moleskinem na cesty

Rodina kultovních zápisníků Moleskine se rozrostla o cestovní doplňky, jako jsou obaly na notebooky, držáky na tužky, deštníky nebo brašny. Vše opět v jednoduchém, praktickém provedení v elegantní černé barvě. Novou kolekci navrhl italský designér Giulio lacchetti. Značka Moleskine se u nás prodává po celé republice. Více na www.moleskine.cz.

TV

Lovec lhářů

Seriál Anatomie lži už na českých obrazovkách běží v druhé sérii. Pokud jste ho zatím míjeli, měli byste to napravit. Tim Roth, oblíbený herec kultovního Quentina Tarantina, v něm totiž konkuruje známějšímu televiznímu doktoru Houseovi.

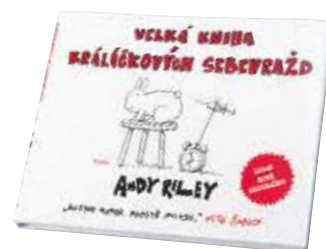
Seriál Anatomie lži (Lie to me) patří bezesporu k tomu nejlepšímu, co můžeme na našich televizních obrazovkách vidět. Předlohou ústřední postavy doktora Lightmana, neomylného specialisty na odhalování lhářů, je údajně skutečný odborník Paul Ekman, který je v tomto oboru světovou špičkou a pracuje pro řadu vládních komisí. V seriálu se tedy dozvíte, jak poznat lháře podle cuknutí koutkem úst či mrknutí oka nebo intenzity dechu.

Sám představitel manipulativního a umanutého doktora Lightmana Tim Roth však přiznává, že v reálu mu čtení z lidských tváří moc nejde. „Snažil jsem se naučit se nic, ale ani tak se mi to nevyhnulo. Občas tedy něco zkouším, jen tak, ze cviku, ale většinou jsem úplně mimo,“ přiznává s tím, že možná je to tak lepší. I samotná postava dr. Lightmana si je vědoma, že schopnost poznat pravdu je požehnáním a prokletím současně, neboť také v soukromém životě se lidé neustále tu více, tu méně klamou. Ostatně důkazem takové dvojsečnosti je i jeho vlastní rozpadlé manželství, z něhož má dceru – a ta zřejmě jako jediná osoba na světě dokáže tatínka obelhat. Na podzim se na tuzemské obrazovky chystá třetí řada – údajně nejdramatičtější.

KOMIKS:

Sebevražedný králíček

Tenhle králíček nechce „být šlechtěnej“ jako naši Bob s Bobkem, ale chce umřít. Za každou cenu. Pokud vám britský humor není cizí, budete nad tímto kultovním komiksem umírat smíchy. Už sama představa ušáka, který se snaží způsobit si smrt elektrickým proudem nebo se rozpustit v kyselině, je absurdní. Velká kniha králíčkových sebevražd přináší přes sto padesát nových anekdot. Její autor Andy Riley je více než důstojným pokračovatelem „školy“ toho nejlepšího britského humoru.

BESTSELLER

Pokračování Gottlandu

Nová kniha autora bestselleru Gottland vypráví o současném Česku, tak jak ho autor viděl během svých častých cest do Čech za posledních deset let. Vypráví o tom, co Poláka-čechofila fascinuje na dnešní české společnosti a kultuře – „kultuře radosti smutku“. Vedle portrétů známých postav (Egon Bondy, Bohumil Hrabal, Karel Teige, Jan Saudek, Denis Verecký, Halina Pawlowská, David Černý a další) zajímají autora nejvíc Češi, kteří nevěří v Boha. „Jak se vám žije bez Boha?“ – je asi nejčastější otázka, kterou autor svým hrdinům klade. Pozoruhodné je, že Szczygiel do Čechů nerýpe ani je nekritizuje, má nás rád takové, jací jsme.

I přesto, že na výšku je spíše podměrečná, můžete ji jen těžko přehlédnout. Nejenže je zřejmě nejznámější Afroameričankou žijící na našem území, ale hlavně ji neustále zdobí zářivý úsměv od ucha k uchu. Jiskřivá energie a sebeironie ji provázejí na každém kroku a sálají z každé fotky. Máma dvou malých kluků s přehledem zvládá koncertování s domovskými Monkey Business i jazzové dýchánky s New Orchestra of Dreams, natočila elektropopové inferno s The Stylists Moimira Papulescu a právě s vlastní kapelou dokončuje své překvapivě první sólové album. „Všichni se ptají, jak se bude jmenovat, ale já nemám ani páru. Asi jednoduše Tonya Graves. Tečka. Nebo jenom tečka,“ řehťá se v pauze mezi focením.

A co na něm uslyšíme?

Všichni čekají, že to bude jazzová deska, ale je to pop. V poslední době je to až hanlivé slovo, přitom ale znamená vše, co je populární, a to přece nemusí být zákonitě špatné. Bude to takový švédský stůl s různými dobrotami – rychlá i střední tempa, balady... Ještě jsem takovou muziku nedělala, ale vždycky mě zajímalo překročit hranici a vyzkoušet něco úplně nového. Velkým vzorem je pro mě Tina Turner. Strašně ji obdivuju. Měla život jak na houpačce, v jeden moment, kdy už nebyla nejmladší, všechno ztratila a musela začínat od úplného začátku. Ale zvedla se ze dna a dokázala se opět prosadit. Tina nehledí na žánry a styly, dělá muziku, která se jí líbí, je to o ní a o jejím hlase. Tím směrem bych chtěla jít.

Kdo bude na desce hostovat?

Jeden duet dělám s Matějem Ruppertem z Monkey Business a jednu písničku jsem si zazpívala s Kryštofem Michalem ze Support Lesbiens. Tyhle dva pány jsem si vybrala i z toho důvodu, že deska je v angličtině a já jsem velmi přísná na dobrou výslovnost. A tu má tady docela málo lidí.

TONYA GRAVES

Nemám ani páru

Královna českého funky a vokalistka populárních Monkey Business měří sice asi jen 150 cm, ale její zářivý úsměv pohání nejspíš atomová elektrárna. K jedenáctým narozeninám domovské kapely si konečně nadělí svou první sólovku, která má být podle zákulisní šeptandy událostí sezóny.

Je na desce nějaká písnička, která by pro vás byla zvlášť osobní?

Ani ne, protože texty, které píšu, mají obecnější platnost, můžou být o komkoli a pro kohokoli, protože se snažím nepsat o svém soukromí. Snažím se psát něco jiného než „bejbybejby“. Dokonce myslím, že doteď ani v jednom textu slovo baby nemám, a jestli jo, tak znamená jedině mimino.

Se skupinou Monkey Business vás pojí více než desetiletá historie. To musíte mít už rodinný vztah...

Jsme spolu jedenáct let, ale kluci z kapely jsou pro mě víc než rodina, protože rodinu si člověk nemůže vybrat, kapelu jo. Někdy je to jako růžová filmová romantika, klid a pohodička, jindy jsou i hádky. Důležité ale je, že se vždycky máme rádi.

Jak funguje vaše spolupráce? Je tam jeden šéf, nebo čistě demokratický systém?

Kapelník je samozřejmě Roman (Roman Holý, pozn. red.), ale mně se líbí, že má demokratický přístup, hodně věcí prodiskutováváme, řešíme je společně. Rozhodně nedostáváme rozkazy, každý má svůj rovnocenný hlas, a tak je to dobré.

Co vás na Monkey Business nejvíc baví?

Když spolu hrajeme a funguje jakási chemie, ale radši nechci řešit, proč to tak je. Jak se říká, darovanému koni na zuby nehleď. V Česku se mi strašně líbí, mám tady dvě malé děti a nikam jinam se mi nechce.

Kdybyste si mohla vybrat kohokoli, s kým byste chtěla dělat desku?

Určitě by to bylo album samých duetů – Ella Fitzgerald, Shirley Bassey, možná Billie Holiday, ale ta byla pořád zfetovaná, takže Billie ne. Pak třeba Tom Jones, samozřejmě Tina Turner, Jill Scott, Morrissey nebo Nina Simone. Nemůžu ještě zapomenout na Johnyho Cashe nebo Davea Gahana z Depeche Mode. Z českých zpěváků by to byl Ondřej Ruml, ten má krásný hlas, a líbí se mi taky, jak zpívá Vojtěch Dyk.

Co si myslíte o talentových soutěžích?

Pěvecké soutěže fakt nemusím. Nejsou ani tak o talentu, jako o dobrém marketingu. O tomhle tématu mám na desce i jednu písničku, jmenuje se Megastar a je o tom, jak se z lidí stávají instantní hvězdy. Všichni hledají recept, jak na to, stačí přece jen přidat vodu a zamíchat... Pro řadu lidí, kteří svou píli něco dokázali, je to vlastně výsměch, protože za těmi hvězdičkami není vidět žádná práce. Kdybych byla v porotě, to by lidi viděli, jak dokážu být přisnát! Na druhou stranu se mi líbí pořad Stardance, protože tam se musíte učit něco nového – musíte na sobě makat. Z hvězd a známých osobností jsou najednou normální lidi, kteří se musí snažit překonávat sami sebe. Do toho bych šla!

Které z mladších kapel se vám líbí?

Líbí se mi určitě The Spankers, zajímaví jsou Goodfellas – vůbec jsem nevěděla, že to jsou Češi. Tak jsou dobří. Docela mi vadí, že si spousta kapel myslí, že musí nutně zpívat v angličtině, aby prorazily, ale jejich anglická výslovnost přitom dost pokulhává. Co je na tom, zpívat v češtině? Proč to tolika mladým muzikantům vadí? Vždyť lidem se to líbí, není to zločin. Angličtina je móda, takový trend. My tomu říkáme cookie cutter, jsou to kapely jako EMO po česku, reggae nebo heavy metal po česku. Ale důležité je být sám sebou.

Co pro vás hudba znamená?

Hudba je můj život a zároveň moje práce. Dává mi i bere spoustu energie, je to takový uzavřený kruh, kdy se ty dobré energie perfektně doplňují.

Dokázala jste si někdy vůbec představit, že nevinný výlet do České republiky skončí tím, že v Praze zůstanete, založíte rodinu a ještě se z vás stane známá zpěvačka?

Neplánovala jsem mít hudební život, byla to šťastná náhoda, že jsem se v roce 1995 ocitla v České republice a potkala jsem se tu s muzikantem Lubošem Andrštem. Vždycky jsem si říkala, že bych mohla pracovat s dětmi, které potřebují pomoc. O mém životě však nakonec rozhodli Češi, ne já. Věřím na osud

i na to, že člověk může ovlivnit jen to, co se změnit dá. Cestu máme ale všichni asi stejně danou předem.

Jaký byl pro vás největší hudební zážitek?

Nebyl to kupodivu žádný koncert nebo deska. Nejvíc vzpomínám na rok 2007, kdy v Praze natáčel videoklip Prince a já jsem mu dělala statistu kvůli světlům. Prince je extrémně zvláštní typ člověka. Je neuvěřitelný introvert, skoro s nikým cizím nemluví, což vypadá hodně divně.

Celé natáčení byli všichni nervózní, aby všechno bylo v pořádku a aby ho nic nerozrušilo. Já jsem nevěděla, jaký je, myslela jsem si, že se normálně pozdravíme a budeme pracovat. Stalo se to poslední večer, kdy jsme dotáčeli. Prince byl celý den nevrlý. Tak ve dvě ve tři ráno jsem stála na místě a čekala, až přijde. Ale protože chodí velmi tiše, nevěšila jsem si, že najednou stojí za mnou, otočila jsem se a strašně se lekla, až jsem vyskočila metr vysoko. On se začal neuvěřitelně smát a v ten moment byl úplně normální člověk, který vylezl ze své skořápky. A to byl pro mě super zážitek.

Vy sama jste prý docela plachý člověk a navíc jste na sebe hodně přisnátá.

To jsem, myslím, že moc nedoceňuju, co všechno jsem doteď dokázala. Nepřipadá mi to až tak důležité. Co vyjimečného jsem dokázala? Zpívat může přece kdekoliv, připadá mi to normální, nic ultra. Neříkám, že to, co dělám, dělám špatně, ale tohle může v podstatě dělat opravdu kdokoli, jsem matka, mám dvě děti, pracuju, ale to dokáže hodně lidí. Snažím se, aby mi hlava zůstala na správném místě, aby se ze mě nestala nějaká potrhla megalomanka. Třeba obrovský úspěch by pro mě bylo zaběhnout maratón, protože nejsem zrovna sporták a musela bych se hodně překonat.

Vadí vám někdy vaše popularita, že vás lidé na ulici poznávají?

Pro mě je docela složité, že by mě nikdo na ulici nepoznal, protože já jsem ta „známá černoška“. Je fajn, když někomu udělám radost fotografií nebo podpisem, ale i já chci mít

soukromí. Na pódiu jsem Tonya Graves, zpěvačka, která tam je pro všechny, ale mimo něj jsem soukromá osoba. Taky bych nešla někomu zaklepat na dveře a žádat o autogram. To bych se styděla. Samozřejmě nikoho na ulici neodpálkuju drsně, snažím se být slušná, myslím si, že mě moje máma vychovala dobře – vím, že nemám být sprostá a nemrava.

Když jste s dětmi, co nejraději společně děláte? Jak relaxujete?

Když je špatné počasí, pořádáme filmové maratóny – zvládneme dva tři filmy denně. Vždycky je ale dobré jít někam do parku, být s dalšími dětmi, vyčerpat jejich energii, aby v noci spaly. Se starším synem taky často něco pečeme a já moc ráda čtu.

Zajímá je muzika?

Zajímá, ale – možná to bude znít divně – když jsem doma, chci mít klid a nepouštím si žádnou hudbu. Doma se mi líbí ticho, proto je možná jedna z mých nejoblíbenějších písniček Enjoy The Silence od Depeche Mode. Takhle odpočívám, potřebuju vypnout.

V jednom rozhovoru jste přiznala, že jste velký fanda klasických českých komedií.

Podle mě dělají Češi nejlepší pohádky na světě, líbí se mi ty princezovské a filmy jako Dařbuján a Pandrhol, Vrchní, prchni!, Kulový blesk nebo S tebou mě baví svět. Kulový blesk jsem viděla poprvé teprve loni a smála jsem se jak blázen. Pamatujete na ty neuvěřitelné scény s brazilskou kávou a lokomotivou se slivovicí?

Vyjmenovala jste filmy, které ukazují dokonale českou povahu a zároveň mají krásný jazyk. Jaké je vaše nejoblíbenější české slovo?

Pupík – je to roztomilé slovo, zní krásně. A první české slovo, které jsem se naučila, byla „sleva“. Když jsem byla poprvé v Praze, byly sezónní slevy a „sleva“ bylo napsáno na každé výloze. Říkala jsem si, že to je určitě důležité slovo, které nesmím zapomenout...

Tonya Graves

Tonya Graves se narodila roku 1969 ve městě Peekskill ve státě New York. Pochází z pěti dětí, na univerzitě studovala herectví. V roce 1995 přijela na prázdniny do Prahy, kde nakonec zůstala až dodnes. Zpočátku spolupracovala s Blues Bandem Luboše Andršta, poté se stala frontmankou Liquid Harmony a od roku 2000 zpívá s kapelou Monkey Business.

Kromě toho vystupuje v New Orchestra of Dreams, v projektu The Stylists nebo s vlastní kapelou, s níž rozjíždí sólovou dráhu a se kterou se premiérově představila v roce 2009 jako host pražského koncertu Macy Gray. Objevila se také v českých filmech Iguo-Igua, Blízko nebe, Obsluhoval jsem anglického krále nebo Rytmus v patách.

Během své hudební kariéry se Tonya Graves podílela na vzniku osmi alb a celkem jedenáctkrát byla se skupinou Monkey Business nominována na ceny Akademie populární hudby Anděl, což proměnili ve vítězství ve čtyřech případech.

Ráda čte, zejména Malého prince, knihy Karla Čapka nebo Bohumila Hrabala. Oceňuje český humor, má ráda naše klasické komedie a jako každá žena miluje boty – více než sto párů má uloženo překvapivě v knihovně. „Miluju jedny černé lesklé boty s třešničkami, uvnitř je oranžový samet. Jsou úžasné, ale spousta lidí se mě ptá, jestli jsem komunistka! A já se tomu směju,“ říká zpěvačka, která má dva syny – Sebastiana (6) a Nikolase (2).

TEXT: JASMÍNA NOVOSADOVÁ, FOTO: LUBOŠ WIŚNIEWSKI

KURIOZITA

Ukulele vrací úder

Vypadá to, že drnkací matníkový chordofon, jak zní oficiální definice miniaturní havajské kytary ukulele, zažívá comeback. Směšnému nástroji propadli amatéři, slavní muzikanti, ale i nejbohatší lidé světa.

Zleva (nahore): Hvězda neofolkových dýchánek mississippský písničkář Dent May a jeho „magické“ ukulele. Zleva dole: Frontman slavných Pearl Jam Eddie Vedder právě vydal album Ukulele songs, v Čechách si ukulele oblíbil písničkář Tomáš Klus, newyorský komik Ben Lerman za doprovodu ukulele vypráví své vtipné historky.

Říkejme raději ukulele, chordofon i americké uke zní hrozně. Kde se vzal jeho boom? Tisíce lidí si platí kurzy hry na ukulele a další tisíce navštěvují festivaly, kde hrají jen kapely s těmito pidikytkami. Přitom se zdálo, že tato čtyřstrunná havajská pošetilost z devatenáctého století je už dávno za zenitem. Naposledy ji snad v padesátých letech vytáhla Marilyn Monroe ve snímku Někdo to rád horké.

Na veselku i pohřeb

Zadejte si na Youtube heslo „ukulele“ a nebudete věřit. Tisíce videí s drnkajícími lidmi. Amatérští hudebníci, děti, babičky i známí rockeři, do kterých byste tenhle bizárek nikdy neřekli. Svět se dočista zbláznil a propadl téhle pidikytaře. Prodejci hudebních nástrojů vám potvrdí, že až třetina prodaných kytar vypadá jako dětská hračka. „A já vám řeknu

proč. Ukulele je totiž levná a snadno se na něj naučíte hrát. A ještě něco. Z veselých písniček dělá ještě veselejší. A ze smutných písní ještě smutnější. Můžete ho vytáhnout jak u tábora, tak na pláži,“ říká Tom Wallace, který kytary prodává v Londýně. Miniaturní verzi španělky má i Eddie Vedder, frontman Pearl Jam. Koncem května vydal desku s všeříkajícím názvem Ukulele Songs. Hraje tu převzaté skladby, ale dočkáte se i veselé verze Can 't Keep z vlastní zahrádky. A v jedné skladbě hraje i Glen Hansard, to je ten, který společně s Markétou Irglovou získal Oscara za píseň ke snímku Once.

Hrajte na ukulele

Pravdou však je, že slavný rockový kytarista Eddie Vedder je v případě hry na ukulele slabý čajíček. Největší zásluhu na popularizaci nakráplého mrňouse má partička Ukulele

Orchestra of Great Britain. Jestli jste ještě neslyšeli Smells Like Teen Spirit v jejich podání, ihned přestaňte číst a vytukejte si je na internetu. Přestože kapela hraje už od roku 1985, věhlasu dosáhla někdy před sedmi lety. Teď vyprodává haly a hraje jen na velkých festivalech. „Jestli chcete být slavní, hrajte na ukulele. Nejdřív zkuste písničky, co máte rádi. Pak zkuste napsat něco vlastního. Často se scházejte. Hrajte všude a pořád. Jo a vymyslete si kratší název, než máme my,“ radí Gemma Gracewood z orchestru.

Hráči i boháči

Hlavně v USA a Anglii rostou jak houby po dešti kluby sdružující ukulelisty. „Ještě nikdy jsem neviděl, že by jeden nástroj tak stmeloval lidi. Hrají tu společně mladí i staří,“ říká kanadský muzikant James Hill. „Je obvyklé, že si lidé na koncerty ukulelistů nosí i svůj nástroj.

Zleva (nahore): Francouzské Ukulele girls spojily tento havajský nástroj se svým rodným šansonem. Dole: Ukulele Orchestra interpretuje cover verze slavných songů třeba od Nirvany. Americká kapela Beirut a jejich frontman Zach Condon patří k největším hvězdám nezávislé scény.

Vyčkávají, až budou osloveni, aby se mohli přidat. Stalo se snad, že by si někdo na symfonický koncert vzal vlastní hoboje?" ptá se. Ne. Navíc když někdo umí na ukulele zahrát, je to radost poslouchat. Zábavný a zároveň naléhavý je s tím malým nesmyslem Zach Condon alias Beirut, který se loni v létě poprvé představil i v Praze a letos ho můžete slyšet na trenčínské Bažant Pohodě. Originální a zbožňovaný je také Dent May – má videoklipy k popukání, nosí brýle „popelníky“ a flanelové košile a celý svět mu je ukulele. Lidí hrající na tento nástroj vůbec spojuje nějaké zvláštní kouzlo.

Bizarnímu koníčku propadl i jeden z nejbohatších lidí světa – svérázný a skromný miliardář Warren Buffet nejenže občas hraje na ukulele vyučuje, ale před pěti lety na něj zahrál akcionářům na valné hromadě.

To musíte slyšet

Ben Lerman

Texty o aktuálním dění, beneficemi podporuje opuštěné kočky.
<http://www.benlerman.net>

Dent May

Mississippický písničkář a jeho „magické“ ukulele spolehlivě rozzáří i ty nejtemnější dny.
<http://www.myspace.com/dentmay>

Jason Arimoto

Oceňovaný hráč pocházející z Havaje. Vyzívá se v blues.
<http://www.myspace.com/jasonarimoto>

Julia Nunes

Díky skvělým home-made klipům se stala celebritou Youtube.
<http://julianunes.com>

Beirut

Americká kapela Beirut a jejich frontman Zach Condon patří k největším hvězdám nezávislé scény. Loni málem zbourali pražský klub Vltavská.
<http://www.beirutband.com>

Ukulele Girls

Čtyři holky z Paříže, šanson a ukulele v jednom.
<http://www.myspace.com/ukulelegirls>

Ukulele Ray

Další komediant s ukulele. Umí zahrát rock, jazz i blues.
<http://www.ukuleleray.com>

Ukulele Loki

Originální indie ukulelista. Jeho hit se jmenuje Prague: 1998.
<http://www.ukuleleloki.com>

TRHY

Londýnské blešáky

Indické hedvábí i sukni za libru. Šperky vyrobené z gramodesek i Bílé album Beatles. Jeden z prvních komiksů Supermana i celý ročník Playboye 1988. Na londýnské bleší trhy musíte vstávat už za úsvitu. Nebo vám ty poklady někdo vyfoukne!

Londýnské bleší trhy mají tradici starou přes sto let. A jsou jiné než ostatní evropské trhy s veteší. „Brusel dobrý, takový sterilní. Berlín fajn, ale moc německý, jestli rozumíš. Paříž, to je opravdová hrabárna, špinavý hadry, blechy. Ale Londýn? Rozhlédni se,“ říká mi kamarád, který žije v Londýně. Jsme v centru bangladéšské čtvrti, je neděle, a kdo chce nosit barevné retro hadry ze sedmdesátek nebo koupit partnerovi prastaré číslo komiksu s nějakým oblíbeným superhrdinou, je teď tady. Rozhlédl jsem se a uznal: Ten blešák je jiný než náš, berlínský nebo bruselský. Mísí se tu prodejci s veteší, mezi tím vším ale voní kari z pánví různých tvarů a velikostí. Táhle někdo dělá graffiti a dav lidí přihlíží. Za rohem zase voní tráva. Ve vinylshopu bude za chvíli hrát dýdžej. Nezakopnete o žebrající matku s miminem, naopak potkáte policajta s vysokou čepicí, jak si kupuje tričko The Killers.

Je to životní styl

Strávit ráno na blešáku na okraji města v East Endu, dát si oběd v indické restauraci, pomalu se v kavárně přehoupnout do večera a ten pak strávít na koncertě v klubu – to je fenomén, který chytá každou neděli mladé Londýňany a s nimi turisty. Kdo má náladu tlačit se v Toweru s havrany, když opravdový život tepe tady. Na trh v Brick Lane se nejlépe dostanete metrem, vystupte na Liverpool Street. Koná se tu od nedělního úsvitu do nočních hodin. V Benthall Green Road a Sclater Street leží na hromadách oblečení za babku, do toho desky, elektronika, ale i přehlídka jízdních kol. Říká se, že když vám v East Endu ukradnou bicykl, najdete ho tady. V samotné ulici pojmenované po cihlách ustupují trhovičtí a second handy krámkům s kořením a dobrotami. Není divu, nacházíte se v centru bangladéšské komunity. Nové oblečení, kožené zboží a boty pořídíte jižněji na Petticoat Lane, což je sice neznámější a jeden z nejstarších trhů v Londýně, ale bohužel je tu většina věcí z Číny. Paradox je, že většina průvodců láká turisty na Petticoat Lane, ale to je jen vyumělkovaný odvar opravdových trhů. I tak ale stojí za návštěvu, už jen pro vyhlášené pokřikování a smlouvání stánkařů.

Bagel od žida, kabát od Ira

Oblast kolem Brick Lane dostala jméno podle cihlen, které zásobovaly místní stavební boom už od patnáctého století. Nyní se jí říká Bangla Town – ve dvacátých letech minulého století se sem začali masově stěhovat uprchlíci z Bangladéše. Otevřeli zde své levné a výtečné kari restaurace, kam si klidně můžete přinést

Výlet na londýnský blešák, to není jen nakupování „zbytečností“, ale i společenský a kulinařský zážitek.

vlastní pití. A svým naturelem jen podpořili zdejšího trhoveckého ducha, který tu bujel už od sedmáctého století. Původně tu stánkaři prodávali ovoce a zeleninu, až později se o slovo přihlásilo oblečení, nábytek a další krámy „z druhé ruky“. Oblast se stala centrem tkalců a krejčích díky přistěhovalcům, kteří byli šikovní, ale nekalifikovaní, a proto levní. Vedle Bangladéšanů se sem v minulosti nastěhovalo hodně Irů, ale i muslimů a také židů, jimž se připisuje největší zásluha na zavedení tradice bleších trhů. V severní části Brick Lane dodnes prodávají svoje báječné bagely, na které se stojí fronty i v noci.

Zapaňte v pivovaru

Ano, už je noc. Stojíme u dominanty Brick Lane, budovy bývalého pivovaru Black Eagle Brewery, který tu stojí už od roku 1860. Místo piva se tu vaří spolupráce architektů a sponzorů, prodejců a návrhářů, veřejnosti a umělců. Ty nejznámější nezávislé přehlídky designu a módy se konají právě tady. Ve zdejší galerii StolenSpace si můžete prohlédnout novinky ve streetartu a graffiti. Vystavuje tu i legendární umělec D*face, soupevník tajemného Banksyho, jenž dává svá díla na odvíj přímo ve zdejších uličkách. V areálu pivovaru Černého orla se také obrovsky paří ve dvou zdejších nejznámějších klubech. Určitě zajděte do Vibe, kde se nejen dobře tančí, ale také pije a jí. Na programu je převážně elektronika, občas sem přijede i rocková kapela. Noční život tepe i v nedalekém 93 Feet East. Proslavené jsou tu večírky s videohrami. Další „Nintendisco“ se koná zrovna 23. června. Dejte si pár silných piv a zapaňte hry vašeho dětství. Hraje samozřejmě stylová počítačová hudba. A kdo má rád mrazení v zádech, může se

po zavíračce projít až k ulici Whitechapel. Ve zdejších továrnách z červených cihel řádil v roce 1888 legendární Jack Rozparovač. Zavraždil tu pět místních prostitutek dosud nevídaným způsobem. Jak, asi víte. Mezi nejslavnější podezřelé patřili nejstarší syn Edwarda VII. a lékař královny Viktorie William Gull.

Koně už nekoupíte

Blešáky se trhům s použitým zbožím opravdu říká podle havěti, která se dříve ve zboží nacházela. Už počátkem 19. století chodili Francouzi na marchés aux puces, tedy bleší trhy. Dalším vysvětlením názvu je i to, že tyto trhy se často přesunovaly z místa na místo, zrovna jako blechy. My našťestí v Londýně po blešácích přeskakovat nemusíme. Umělecký a gastronomický Brick Lane Market spolu s nedalekým hadrovým Petticoat Lane Marketem tvoří jádro londýnských bleších trhů. Krásné věci nakoupíte i na dalších trzích, třeba starožitnosti mají po celou sobotu na Portobello Road Market. Každý den má otevřeno i Camden Market. Tato obrovská tržnice vznikla spojením pěti menších trhů a seženete tu hlavně orientální zboží, rukodělné výrobky a oblečení. Jenže to není ten opravdový blešák. Přehrabovat se ve starém oblečení, doplňcích, knihách, časopisech a hračkách můžete na Southall Marketu na druhé straně Londýna. Trh v High Street je vtipně usazený naproti policejní stanici. Koná se tady už od roku 1698, kdy Vilém III. Oranžský povolil prodávat na něm dobytek. Ten se tu spolu s koňmi prodával přes tři sta let každou středu až do roku 2007. Všeobecný trh se zeleninou, oblečením, šperky a botami tady pořádají v sobotu, blešák je v pátek od čtvrté hodiny ranní do jedné

odpoledne. Místní si často přivstanou a ještě pak stihnou jít do práce. Ty štipance od blech za to přece stojí.

TEXT: PETR HOLEČEK

FOTO: ISIFA, PROFIMEDIA, FOTKY&FOTO

LONDÝNSKÉ TRHY

Blešák Brick Lane

Metro: Liverpool Street
Neděle: veteš, oblečení, knihy, desky, umění

Petticoat Lane Market

Metro: Liverpool Street
Neděle: nošené i nové šaty, boty, hračky

Blešák Southall

Metro: Southall
Pátek: bleší trh; sobota: zelenina, oblečení, šperky

Camden Lock Market

Metro: Camden Town
Denně: orientální zboží, šaty, šperky, dárky, ruční výroba

Portobello Road Market

Metro: Notting Hill Gate
Sobota: největší trh se starožitnostmi na světě, oblečení, šperky

Květinový trh na Columbia Road

Metro: Hoxton
Neděle: stovky stánků s květinami a sazenicemi

Legendární stereo

Stereo hi-fi systém MXA60 vyniká skutečně miniaturními rozměry (22,5 x 10,6 x 14,9 palce), které si však nevynucují žádný kompromis kvality zvuku a výkonu. Jádrem celého systému je ručně vyráběný lampový zesilovač, který svými kvalitami výsledného zvuku proslavil firmu mezi audiofilů po celém světě.

Konec papírování

Vysokorychlostní skener NeatDesk je vybavený několika složkami ve velikostech dle používaných formátů papíru. Stačí jednoduše vložit papír, zařízení se postará o jeho rychlé naskenování. Pomocí patentovaného softwaru NeatWorks lze pak snadno třídit skeny do jednotlivých digitálních „šanonů“ na disku počítače. Objednat je možné za 400 dolarů na www.neatco.com.

iPad kabátek

Booqpad je velmi klasicky vypadající obal na iPad, který je k dispozici v několika barevných variantách. Z použitých materiálů je na výběr kůže nebo textil vyrobený z recyklovaných PET lahví. Více na www.booqpad.com.

Držák na jablečnou placku

Pomůcka HandStand vám umožní držet váš iPad snadno v jedné ruce. Upevňuje se na zadní stranu tabletu. Za 50 dolarů je možné objednat na www.thehandstand.com.

Zapařte ve 3D!

Nové Nintendo 3DS umí zobrazovat hry ve 3D díky speciálním fóliím na displeji a zabudovaným kamerám. V době uvedení na trh bylo k dispozici kolem dvaceti originálních 3DS titulů, jejichž řady se velmi rychle rozrůstají, ale na nové konzoli můžete hrát i hry pro starší typy. Více na www.nintendo-3-ds.cz.

SONY ERICSSON XPERIA PLAY

Kdo si hraje, nezlobí

Milovníci her v mobilních telefonech mohou jásat. Nový Sony Ericsson Xperia Play totiž v sobě dokonale spojuje funkcemi nabitý mobilní telefon a vspělou herní konzoli Sony Playstation.

Na první pohled se novinka od Sony Ericssonu nijak neliší od ostatních mobilních telefonů dnešní doby. Téměř celou přední stranu zaujímá rozměrný displej s vysokým rozlišením 480 × 854 bodů, pod kterým naleznete čtveřici tlačítek. Většinu funkcí ale budete ovládat přes dotykový displej s kapacitní vrstvou, jenž zvládá i tzv. multi-touch, tedy vícedotykové ovládání. Hlavní výjimečnost tohoto telefonu se ovšem objeví až při odsunutí horní části. Místo klasické QWERTY klávesnice totiž spatříte speciální herní tlačítka – přesně taková, jaká obsahuje klasický Sony Playstation. Jeho majitelé si tak nemusejí zvykat na žádné novoty. Tlačítka doplňují ještě dva dotykové touchpady. Některé hry půjde díky pohybovému senzoru ovládat pouhým naklápěním telefonu.

Sony Ericsson Xperia Play je prvním mobilním telefonem s certifikací Playstation. Ke hrám budete mít přístup přes Playstation Suite. Již v současné době si jich můžete koupit několik desítek. Patří mezi ně například oblíbené Need for Speed, Sims 3 nebo FIFA 10. Na jejich vývoji se bude kromě Sony podílet mnoho renomovaných herních společností, takže počet se bude rychle zvyšovat. O dostatek výkonu se postará procesor Qualcomm Scorpion, kterému pomáhá grafická jednotka Adreno 205. Při hraní si tak můžete vychutnat plynulé trojrozměrné animace až s šedesáti snímky za sekundu. Stereoreproduktory poskytnou kvalitní zvukový doprovod. Díky 3,5mm jacku k telefonu také snadno připojíte jakákoliv sluchátka. Na jedno nabití baterie si užijete až pět a půl hodiny hraní.

Nový Sony Ericsson ale není jen pro zábavu. Díky plnohodnotnému operačnímu systému Google Android jej využijete i jako multimediální a pracovní nástroj. Fotoaparát vytváří kvalitní snímky, jež mohou díky GPS čipu obsahovat souřadnice místa pořízení. Pro plnohodnotné navigování v automobilu si ale musíte dokoupit navigační software. Mnoho dalších aplikací zdarma stáhnete z Android Marketu. Dovednosti telefonu tak lze téměř neomezeně rozšiřovat. Sony Ericsson Xperia Play je povedenou kombinací mobilního telefonu a herní konzole. Jakmile vás hraní přestane bavit, jednoduše zasunete herní klávesnici a můžete přístroj dál plnohodnotně užívat jako běžný mobilní telefon s vynikající výbavou. Hráči mobilních her tak už s sebou nemusejí nosit dvě zařízení.

PLUSY

speciální herní tlačítka
výkonný hardware
operační systém Android

MINUSY

vyšší hmotnost
displej s nemoderní technologií TFT
nelze připojit k televizoru

TECHNICKÉ PARAMETRY

Rozměry a hmotnost:	119 × 62 × 16 mm, 175 g
Procesor:	Qualcomm Scorpion, 1 GHz, 512 MB RAM
Operační systém:	Google Android 2.3 Gingerbread, GPU Adreno 205
Sítě a datové přenosy:	GSM/GPRS, EDGE, UMTS, HSDPA, HSUPA
Paměť:	vnitřní paměť 400 MB, slot pro paměťovou kartu microSDHC (max. velikost 32 GB), 8GB karta v balení
Displej:	aktivní TFT, rozlišení 480 × 854 bodů, úhlopříčka 4", 16 mil. barev, dotykový – kapacitní, multi-touch
Fotoaparát:	rozhlišení 5 Mpix, LED blesk, autofocus, digitální zoom, natáčení HD videa, geotagging
Konektivita:	Bluetooth s A2DP, microUSB, Wi-Fi, DLNA
Multimédia:	certifikace Playstation, speciální herní tlačítka, přehrávač hudby a videa, podpora streamovaného videa z YouTube, 3,5mm jack, stereoreproduktory, aplikace pro Facebook a Twitter, aplikace TrackID
Kancelář:	adresář, organizér, e-mail, synchronizace s Google účtem, prohlížeč dokumentů, internetový prohlížeč, A-GPS čip s aplikací Google Maps
Baterie:	Li-Ion, 1 500 mAh, pohotovostní režim: GSM 425 h, 3G 413 h, doba hovoru: GSM 505 min., 3G 385 min.

TEXT: ING. JAN HORALÍK, FOTO: ARCHIV

GEOCACHING

Stopařův průvodce po souřadnicích

Plazím se v bahně a natahuju ruku do díry v hromadě kamení. Fuj, něco slizkého. Au, teď mě kousla nějaká potvora. Á, tady jsi. Vytahuji plastový box. Našel jsem další! Poklad, u kterého je nejcennější samotné hledání.

Vždycky jsem si myslel, že geocaching je hra nějakých šílenců, kteří se drápají na skály, jezdí po lese v džípech a dělají noční pochody, aby hledali poklady. Vlastně jsem s tím nikdy nechtěl mít nic společného. Před dvěma lety jsem si ale do telefonu nainstaloval aplikaci, která novodobé poklady zobrazuje, a zaregistroval se mezi miliony dalších fanoušků tohoto fenoménu. Teď se občas honím za šípkou v mobilu a vlastně mě to ohromně baví. Poklady nejsou žádné poklady. Jsou to většinou plastové krabice a spíš než nějaký krám uvnitř vás potěší to, že jste je vůbec objevili.

Homo GPS sapiens

Geocaching, tedy hledání schránek alias keší, funguje už jedenáct let. Módním hitem se stal až během posledních dvou, tří let. „Souvisí to s rozvojem zařízení s GPS a chytrých telefonů, které pro hledání keší potřebujete,“ vysvětluje Petr Houdek, jenž se bláznivému koníčku na pomezí sportu a turistiky věnuje už pět let. Systém hry vznikl v USA hned poté, co v květnu 2000 prezident Bill Clinton zrušil umělou odchylku přidávanou do signálu GPS. Tím se zlepšila přesnost tohoto navigačního systému pro běžné uživatele. „O pět let později bylo v Česku asi pět set skrýší. Na celé Zemi pak asi kolem dvou stovek tisíc,“ vzpomíná Houdek. Dnes můžete na planetě objevit přes 1,3 milionu ukrytých schránek. Česká republika se řadí mezi země s největším počtem hledačů (geokačerů) v poměru k celkovému počtu obyvatel.

Kačeři, bacha na mudly!

Smyslem geopátračky je najít většinou plastovou schránku, kterou majitel schoval a na internetu pak zveřejnil její souřadnice. V boxu je uložen deník pro záznamy o nálezcích. A mnohdy také drobný dárek, který si můžete, ale nemusíte vzít. Podmínkou je určitě nějakou drobnost na oplátku vložit. „Tohle baví hlavně děti. Některé jsou na hledání keší tak natěšené, že nemůžou dospát sobotního rána,“ vypráví Houdek. I on se do deníků jako každý geokačer podepisuje přezdívkou. „Tu vám neprozradím. Ani kolik kešek jsem už našel. To není nic pro mudly,“ říká s úsměvem. Mudlové jsou v řeči geokačerů ti, kteří nejsou zasvěceni.

„Když najdeme nebo ukrýváme keš, musíme hlídat, aby nás neviděli. Jsou schopní ji pak zničit nebo z neznalosti hry přesunout,“ dodává. Slovník geokačerů je vůbec studijní materiál pro psychologa. Zmíněným dětem hledačů se například říká káčátka.

Lámejte si hlavu

Geocaching ale není jen o dobrém GPS v mobilu nebo aplikacích, o nichž si můžete přečíst v boxu. Je to hlavně hra na Sherlocka a Watsona. Bystříte mozek. Lámete si hlavu. Vracíte se padesátkrát na stejné místo. Počítáte sloupy elektrického vedení a dosazujete čísla do zakódovaných souřadnic. „To jsou takzvané multikešky. Musíte doplňovat vzorec, který má neznámá čísla. Vždy na jiném místě zjistíte jedno číslo, musíte něco spočítat, vyřešit rebus, cestovat přes půl republiky, abyste získali správnou souřadnici a dostali se k cílovému pokladu. To už není pro nějaké lamy,“ vysvětluje náš průvodce po souřadnicích.

Hon za šípkou

Co ke geocachingu potřebujete? V zásadě skoro nic. Pochopení vašeho partnera/ /partnerky, dávku nadhledu, když se vám budou smát mudlové v hospodě, a taky GPS navigaci. Buď turistickou, nebo zabudovanou ve smartphonu. Pak si stačí vyhlédnout první poklad a vyrazit za šípkou kompasu. „Dávám přednost turistické navigaci. Má výdrž třeba až čtyřiaadvacet hodin a je na tužkové baterky. Když klekne, prostě je vyměníte. Dražší modely mají navíc elektromagnetický kompas, co i bez pomoci GPS neustále ukazuje směr k cíli,“ popisuje Houdek. Podle geokačerů jsou nejvhodnější modely Garmin eTrex Vista HCx, Dakota 20 nebo Oregon 450. Pohodlně se ale k cíli dostanete i za pomoci chytrého mobilu.

Geocaching má však nesporně i svůj marketingový potenciál. Vtipně pojali souřadnicový sport i jihomoravští vinaři. Na internetových stránkách www.winecaching.cz najdete souřadnice jejich skrýší v blízkosti sklípků. Jsou v nich ukryté žetony, za které vám dají ochutnat, na co si vzpomenete. Tak co, mudlové, teď už se ke mně přidejte?

TEXT: PETR HOLEČEK, FOTO: PROFIMEDIA A ARCHIV,
MONTÁŽ: ASTRON STUDIO CZ

Najděte v sobě radar

Geocaching

Oficiální aplikace firmy Groundspeak, která technicky zajišťuje celosvětovou hru Geocaching. Funguje samozřejmě na iPhonech, loni začala šlapat i na mobilech s Androidem. Zjistí vaši polohu pomocí GPS a pomůže vám nalézt nejbližší kešky v okolí. Fungují zde pěkně Google mapy, můžete přepínat mezi režimem normální mapy, satelitní a topografické. Když najdete poklad, lze hned pořídit fotky a vložit je do jeho profilu. Aplikace stojí 10 dolarů a je pravidelně aktualizovaná.

Google Sky Map

Něco na odlehčenou, i pro mudry. Skvělá aplikace pro milovníky takzvané rozšířené reality. Co to nad vámi svítí za hvězdu? Namířte na ni mobilem. Obloha se pak zobrazí na displeji podle náklonu mobilu. Uvidíte názvy hvězd, souhvězdí i galaxií. Podmínkou je, abyste měli zapnuté GPS a správně vám fungoval senzor polohy a kompas. Geniální aplikaci vymysleli dva maníci z Googlu, složitá matematika jim prý trvala hrozně moc hodin. Je to zdarma a český pro iPhone i Androidy.

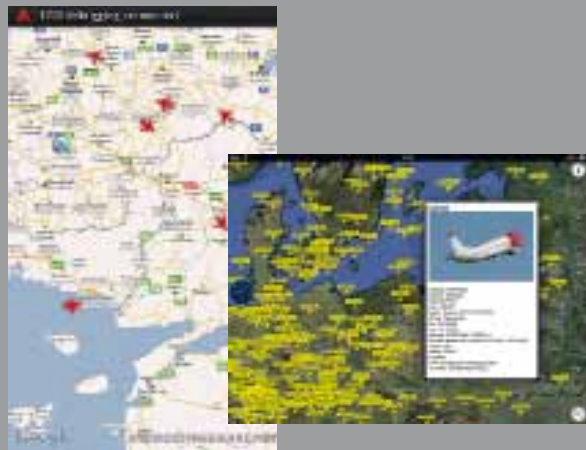
c:geo

Kačeři s Androidem v mobilu si tuto aplikaci nemohou vynachválit. Pro mnohé dokonce nejlepší aplikace roku 2011, samozřejmě prý nejlepší pro geocaching vůbec. O to víc ji adorují, že ji vyvíjí Čech Radovan Pašek. Díky c:geo budete mít svou oblíbenou hru neustále u sebe. Program vyhledává nejbližší poklady podle různých parametrů, je tu i mapa, radar a samozřejmě kompas, jenž vás dovede k cíli. Program si oblíbili i ti, kteří předtím využívali oficiální aplikaci.

Flightradar 24

„Je to Boeing 737 dubajských aerolinek, letí 11 kilometrů vysoko z Dubaje do Frankfurtu,“ můžete prohlásit, až nad vámi proletí letadlo. Díky aplikaci Flightradar 24 pro iPhone i Android to není sci-fi. Aplikace sbírá data letového provozu a díky GPS ve vašem chytrákovu dokáže s přesností určit, jaký nevojenský stroj nad vámi letí a třeba i jak rychle. Okleštěná verze je zdarma, plná stojí pouze dva dolary. Američani si vymohli, že nad USA letadla nevidíte. Ani ta, která tam nebo odtud letí.

Supertenké BlackBerry

Nové BlackBerry Bold 9900 s tloušťkou pouhých 10,5 mm má nový operační systém BlackBerry 7 OS s vylepšeným webovým prohlížečem s podporou HTML5 videa, vyhledáváním pomocí hlasu nebo možností spravovat soukromý obsah uživatele odděleně od pracovního. Podporuje nejnovější 4G/HSPA+ mobilní síť a samozřejmostí je QWERTY klávesnice, Wi-Fi, Bluetooth či skvělý dotykový displej. Paměť 8 GB lze rozšířit pomocí microSD karty až na 32 GB. Na trhu by se mělo objevit již v průběhu podzimu 2011.

Retro iPhone dřevo

Designéři firmy Areaware se pro svůj Alarm Dock inspirovali legendárním americkým budíkem GE Flip Clock, který ve 20. letech vévodil snad každému nočnímu stolku v USA. Je celý vyřezaný ze dřeva a slouží jako velmi jednoduchý dok pro iPhone. Všichni milovníci minimalistického a střídmeho stylu mohou objednat za 40 dolarů na www.areaware.com.

Stojánek do kapsy

Obal Trtl Bot Case s elegantním a střizlivým designem skrývá v zadní části vyklápěcí nožičku, pomocí níž můžete svůj iPhone postavit, kdykoliv potřebujete – při sledování videa, focení se samospouští... Druhá varianta nabízí místo nožičky kapsu na karty. Trtl je vyroben z recyklovaných PET lahví a za 35 dolarů se dá objednat na <http://trtlbot.myshopify.com/>.

Zlatíčko

Přístroj nazvaný po svém tvůrci +YvesBéhar spojuje neotřelý design s precizním řemeslným zpracováním. Výjimečná je čistota reprodukování zvuku a velmi přívětivé uživatelské rozhraní. Na výběr je verze z 18karátového zlata (63 000 USD) nebo z chirurgické oceli (11 000 USD). Více na aesir-copenhagen.com.

Zajamuj si!

Jambox je bezdrátový reproduktor, který bez problémů komunikuje s iPhone, iPadem nebo jakýmkoliv jiným Bluetooth zařízením. Dokáže reprodukovat až 85 dB, což je v místnosti docela randál. K dispozici jsou 4 barevné variace. Můžete ho krmit audiosignálem přes Bluetooth (s dosahem cca 10 m) i z klasického 3,5mm jacku. Nabíť vydrží až 10 hodin hraní a napájí se pomocí Micro USB konektoru. Seženete na www.jawbone.com za 199 dolarů a brzy i v ČR.

SLACKLINE

Freestyloví provazolezci

Kluk několik metrů nad zemí balancuje na popruhu napnutém mezi stromy. Tají se při tom dech. Holky vyjeknou, když vyskočí a udělá otočku. Slackline. To je nový sport, který si doslova obmotal mladé lidi.

„Jsme takoví moderní provazochodci, i když to není přesné. Rozdílů mezi slackline a klasickým provazochodectvím je hned několik,“ přibližuje slackliner Marek Smolka základní charakteristiku tohoto nového sportu. Slack totiž ve volném překladu znamená volný nebo průvės. „A právě to, že je popruh volný a pohyblivý, nám umožňuje chodit bez tyče pouze s rukama nad hlavou, čímž udržujeme balanc. Je to skvělá zábava s adrenalinem, navíc celkem nenáročná na peníze, což přispělo k jejímu rozšíření,“ dodává Marek. Je mu 24 let, slacklinu se věnuje už přes dva roky a je perfektním instruktorem, na popruhu naučil chodit desítky lidí. Zároveň má na starosti marketingové aktivity v Gibbon týmu. Firma Gibbon, jež popruhy vyrábí, se stala synonymem této zábavy. Distribuuje popruhy ve 37 zemích světa a buduje tu svoje propagační týmy.

Horolezci se nudili

Skvělou výhodou slackline je variabilita. Stačí pouze najít dva pevné body a mezi ně jednoduše napnout „lajnu“. Nejčastěji lze slacklinery vidět v parku mezi dvěma stromy. Sport posilující smysl pro rovnováhu a držení celého těla je velmi oblíbený. Dokonce se dá říci, že začíná z parků vytlačovat frisbee neboli házení létajícím talířem nebo trochu snobský a líný pétanque. „Rozhodně se dá říci, že se slackline stává trendem. Dříve se mu věnovala pouze hrstka nadšenců, dnes při procházce parkem můžete vidět spousty skupinek, jak balancují na popruhu mezi stromy,“ říká Smolka. Zábavu začali provozovat na konci sedmdesátých let legendární horolezci Dean Potter, Shawn Snyder a další v kalifornském národním parku Yosemite. Balancováním na řetězech ohraničujících parkoviště si krátili čas mezi jednotlivými výstupy. „A z této dnes už legendární historiky o řetězech v Yosemitech dospěl sport do dnešní fáze, kdy má svůj světový pohár, mistrovství světa a mnoho dalších akcí a především spoustu příznivců po celém světě,“ doplňuje.

Začalo to v Bišiku

Třicet let trvalo, než se lajny dostaly do Česka. Počátek slackliningu u nás lze podle Gibbon

týmu datovat do léta 2007, kdy byl uspořádán první slackline festival na Bišiku v Adršpašsko-teplických skalách, což je dodnes Mekka většiny českých slacklinerů. Setkala se tu hrstka počínajících lajnerů a od té doby u nás oblíba tohoto sportu rostla každým dnem. A dalším impulsem a především „potvrzením“ tohoto sportu je letošní březen, kdy vznikla oficiální Česká asociace slackliningu. Rok 2011 je vůbec přelomový, protože se u nás uskuteční první český pohár a mistrovství republiky v disciplíně s triky. Akce budou stejné jako ve světě pod záštitou značky Gibbon, která organizuje i mistrovství světa.

Tři druhy lanaření

Slackline má hned několik podob. Popruhy, po kterých se chodí, jsou podle disciplín široké 2,5 cm až 5 cm. Longline je název pro slackline delší než 40 metrů. Této disciplíně se věnují již zkušenější chodci. Základní metou zpravidla je přejít slackline delší než 100 metrů. „Při takových lajnách se většinou nastupuje u stromu ve výšce kolem dvou metrů a v půlce je člověk kousek nad zemí. Lajna má velký průvės a je poměrně složitě ji zvládnout. Při longline člověk pozná a použije svaly, o kterých ani nevěděl, že je má,“ směje se Smolka. Současný světový longline rekord je 306,8 metru. Pak se chodí po takzvaném highline, to je popruh napnutý ve výšce, například mezi dvěma skalními věžemi. Slackliner chodí v úvazku se smýčkou, pomocí které je jištěn k lajně. „Highline je nejvyšší metou slackliningu, protože mimo fyzické síly vyžaduje především obrovskou psychickou vůli. Nejtěžší je vypořádat se s volným prostorem, který v tu chvíli obklopuje slacklinera ze všech stran,“ pokračuje. Třetí disciplínou je trickline, ta je nejbezpečnější. Lajna je natažená nízko nad zemí, asi jeden metr. A je dlouhá pouze deset metrů. „Provádí se na ní různé triky a variace. Mezi triky patří základní statické lehy, sedy a kleky na lajnu, dynamické skoky, salta, přemet a především různé kombinace,“ uzavírá rozdělení disciplín Marek.

Za hodinu chodíte

„Myslím, že je to v podstatě pro všechny věkové skupiny. Jsou různé druhy, různé

délky, různé výšky. Takže si každý najde to svoje,“ potvrzuje slackliner Jakub Plšek. Dodává, že když si začátečník koupí první kratší lajnu, je schopný přejít ji zhruba do hodiny. „No a z vlastní zkušenosti vím, že po týdnu chození mu to přestane stačit, kupuje už delší lajnu a tam už je to dost individuální podle toho, jak moc má času vlastně trénovat,“ doplňuje ho jeho kolega Martin Fajkus. Pořizovací cena základního setu s tenčím popruhem je kolem 1200 korun a 1800 korun za set s širším pěticentimetrovým popruhem. „Pro úplné začátečníky je rozhodně vhodnější pořídít si takový set, kde je širší popruh a velice jednoduchý způsob upínání a napnutí,“ radí Smolka.

Pro novodobé hippies

Líbí se vám to? Tak tedy pohněte a začněte! Zkuste dát dohromady nějakou partu kamarádů nebo kolegů z práce, abyste si navzájem pomohli. „První krůčky vyzkoušejte za ruku. Další fází je naučit se balancovat na místě a udržet rovnováhu. Po zvládnutí těchto fází přichází na řadu první samostatné krůčky a následně přejítí celého popruhu,“ pokračuje profík z Gibbon týmu. Po nabytí stability už nic nebrání, abyste se pustili do složitých a krkolomných triků a kreací. Krk si ale raději nelámejte. Slackline totiž není pouze o výkonech, ale především o volnomyšlenkářském životě s partou podobných bláznů, co chodí po stejné lajně. „Postupně mě návykovost tohoto sportu dostala tak daleko, že nyní je to pro mě nejen sport číslo jedna, ale především životní filosofie. Snažím se trénovat, co mi to jiné povinnosti dovolí. Výhodou slackline je, že lajnu mohu přibalit do batohu a napnout téměř kdykoliv a kdekoliv. Abych mohl plnit své cíle v trikách, longline a highline, budu muset nachodit spousty metrů, a to je přesně to, na co se s litem nejvíce těším,“ uzavírá Marek.

TEXT: PETR HOLEČEK

FOTO: ARCHIV

Kolo minimalista

Solowheel je prý ten nejmenší, nejzelenější a nejpohodlnější dopravní prostředek, jaký kdy lidé vynalezli. Jeho tajemstvím je vestavěný gyroskop, díky němuž kolo samo udržuje rovnováhu. Kromě něj se uvnitř skrývá ještě 1000watový motor a dobíjecí li-ion baterie. A jak se to řídí? Stačí se lehce naklánět dopředu, dozadu či do stran. Baterie vydrží dvě hodiny a nabitá je za 45 minut. Celá legrace váží 12 kg a přijde na 1500 dolarů. Více na www.inventist.com.

Kolobrnda

České koloběžky MIBO jsou malé, levné, skladné, odolné a téměř bezúdržbové dopravní prostředky. Mimochodem, jízda na koloběžce se významně posiluje svalstvo zad, stehen, lýtek a břicha. V nabídce rožnovského výrobce jsou modely pro všechny věkové kategorie v cenách od 3490 korun a vybírat můžete také z řady doplňků, jako jsou brzdy Shimano, sedátko pro převoz dětí a košík na nákup. Více info na www.mibo.cz.

Pásek? Zámek!

Hiplok je podle výrobce první zámek na kolo na světě, který je určený k nošení kolem pasu. Uvnitř textilního obalu se ukrývá řetěz z tvrdé oceli s akreditací Sold Secure. Největší výhodou těchto zámků však spočívá v jejich bezpečnosti v porovnání s klasickými zámky — ty je třeba zamknout, pokud je chcete při jízdě nosit s sebou. Hiplok ale není třeba pro umístění na těle zamykat a sundat jej lze jedním snadným pohybem. Vychytávkou je také použití reflexivního loga, což zvyšuje vaši viditelnost ve tmě. Více na www.hiplok.com.

Šlapohyb

Jít si zaběhat, nebo se raději projet na kole? Zkuste ElliptiGO — kombinaci běžeckého trenážeru a jízdního kola. Jeho velké pedály se pohybují po eliptické ose a jezdec se do nich opírá vestoje, což oproti klasickému kolu, na němž se sedí, znamená samozřejmě zapojení většího množství svalů. ElliptiGo si můžete pořídit za 2500 dolarů na www.elliptigo.com.

Pinkací trenér

Hrajete rádi pinčes, ale ne vždycky je po ruce nějaký parták? Dejte si setit s tréninkovým zařízením iPong. Nastavíte si na něm frekvenci vystřelovaných míčků a také jejich rychlost. Můžete do něj nasypat až sto míčků. Robot je ze tří kusů, které jednoduše složíte, a má dálkové ovládání, takže můžete měnit jeho nastavení, aniž byste museli opouštět svoji stranu stolu. A protože je lehký, manipulaci s ním zvládnou v pohodě i menší děti. Na www.amazon.com se prodává za 150 dolarů.

Nejrychlejší 3G síť pro váš notebook

Exkluzivně u T-Mobile

Spustili jsme nejrychlejší 3G síť v ČR s moderní technologií HSPA+. Navíc pro vás máme **skvělý netbook Lenovo i USB modem za pouhou 1 Kč**. Ihned tak můžete frčet na internetu rychlostí, kterou v jiné síti nenajdete.

Více na tmobile.cz/3G.

pro společné zážitky

..... **T-Mobile**

TAK BLÍZKO

KRAKOV

Město, které přemohlo draka

Magické staré město, majestátní kostely, bohémské kavárničky v křivolakých uličkách, bohatý noční život, vzácné památky – a to vše bez davů turistů. Město, které přemohlo draka, a nejen toho mytického – přežilo pogrom, nacisty, komunisty i nájezdy turistů.

Nahoře vlevo:

Celý Plac Bohaterow Getta (náměstí Hrdinů ghetta) je přeměněn na velký památník, připomínající oběti krakovského ghetta. Po celém náměstí jsou rozmístěny velké bronzové židle.

Nahoře vpravo:

Hlavní náměstí neboli Rynek Główny s radniční věží je cílem většiny turistů.

Dole:

Bronzovou sochu Spoutaný Eros od Igora Mitoraje najdete na Hlavním náměstí. Patří k nejčastěji fotografovaným atrakcím Krakova.

O Krakově se říká, že je Římem či Florencií východní Evropy. Navíc je duchovním centrem Polska – na jeho území najdete přes sto kostelů a ostatky osmnácti svatých. V jeho uličkách na vás dýchnou vzpomínky na hrůzy druhé světové války, ale i dávná židovská kultura a uvolněná atmosféra moderního velkoměsta.

Ačkoli hlavním městem Polska je od 17. století Varšava, kulturním a historickým srdcem zůstává Krakov, kde byli korunováni králové, založena jedna z nejstarších univerzit a kde je zachováno nebývalé množství architektonických památek všech období, což mu vyneslo pověst jednoho z nejdůležitějších měst světa chráněných UNESCO. Paříž má sice svou Monu Lisu, ale Krakov má Dámu s hranostajem.

Dračí legenda

Tato moderní a zároveň na historické poklady bohatá metropole je známá také svými legendami. Jako Praha má tu svou o kněžně Libuši, Krakov má zase svého draka pod hradem Wawel. Podle pradávného příběhu žil kdysi na vrchu Wawel kníže Krak se svou dcerou. V jeskyni pod kopcem však všechny ohrožoval drak, který žral nejen dobytek, ale zabíjel i lidi (včetně princezen). Jednoho dne nestvůru přemohl obyčejný obuvník Isti, když naplnil beraní kůži sírou a smolou, zašil ji – a drak ji sežral. Síra jej začala pálit, proto odletěl k řece Visle napít se vody – a pil tak dlouho, dokud neprasknul. Prý na znamení vděčnosti dal kníže obuvníkovi za manželku svou dceru a odkázal mu celé knížectví.

Troubení hejnalů

Historickým i turistickým centrem města je Rynek Główny (Hlavní náměstí), který je svou rozlohou 200 krát 200 metrů jedním z největších náměstí v Evropě. Uprostřed se nachází Sukiennice, krámký ze 13. století, spojené v jeden celek velkou renesanční budovou. Původně sloužila jako tržiště pro obchodníky se sukrem (odtud její název) a tato pasáž je jedním z nejstarších obchodních center v Evropě. V přízemí jsou dodnes malé stánky s nejrůznějším zbožím, o patro výš je umělecká galerie a expozice Národního muzea.

Dominantu náměstí tvoří kostel Nanebevzetí Panny Marie ze 13. století s velkolepým dřevěným gotickým oltářem od Wita Stwosze;

Vlevo:
Portréty papeže Jana Pavla II. Jsou v Krakově všudypřítomné, ať už v podobě street artu, nebo na suvenýrech.

Vpravo:
Dračí jeskyni se sochou draka najdete pod kopcem Wawel coby jednu z turistických zajímavostí Krakova.

zajímavostí je věž Hejnalica z 15. století, sloužící jako pozorovatelná.

Vždy v poledne zde trubač do všech světových stran hraje zvláštní melodii, kterou v polovině přeruší. Podle legendy totiž kdysi strážce začal troubit takzvaný hejnal – signál, aby město varoval před blížícími se Tatary. Jeden z útočících nájezdníků ho však zasáhl šípem do srdce dřív, než stačil melodii dokončit.

Milovníci středověké architektury by neměli minout ani Maly Rynek – náměstí za Mariánským kostelem, jež se pyšní terasovitými výstupky před domy, tzv. zápražími (filmoví fanoušci by měli zamířit do blízké galerie s úžasnými uměleckými filmovými plakáty).

Za pozornost stojí také románský kostel sv. Vojtěcha z 10. století na Hlavním náměstí či kostel sv. Marka, sv. Anny nebo sv. Kateřiny a kostel Božího těla ve čtvrti Kazimierz. Z mnoha královských kaplí doporučuji navštívit kapli sv. Zikmunda, kde je možno vylézt na věž a spatřit 11 tunový Zikmundův zvon. Za návštěvu stojí i komunisty postavená budovatelská čtvrť Nowa Huta s atmosférou alternativní kultury a barů.

Královský komplex Wawel

Turisty nejvyhledávanější místní památkou je sídlo polských panovníků Wawel, komplex královského paláce a korunovační katedrály, pod jehož hradbami je otevřena dračí jeskyně Smocza Jama. Budovy, které zde vznikaly v průběhu několika staletí, představují učebnici

architektury. Wawelská katedrála není jen historickou památkou, ale také pantheonem ukrývajícím hrobky nejvýznamnějších postav polských dějin. Uvnitř renesančního zámku se pak nacházejí díla starých mistrů, sbírka gobelínů nebo zbraně. Kuriozitou jsou ukořistěné turecké stany. Z hradního komplexu, jenž je bohužel neustále v rekonstrukci, je krásný výhled na široké okolí.

Asi vás napadla otázka, jak je možné, že se zachovalo tolik památek, když bylo Polsko extrémně poničeno během druhé světové války. Tvrdí se, že když bylo město podminováno ustupujícím německým vojskem, někdo z obyvatel informoval blížící se Rudou armádu. Ta Němce obklíčila a zabránila katastrofě.

Restaurace na terase hotelu Kossak se může pochlubit nejen fantastickým výhledem na centrum města, ale také doporučením uveřejněným ve slavném Michelinském průvodci.

Asi nejpopulárnější krakovskou svačinkou jsou speciální preclíky – obwarzanki, které se prodávají na všechny možné způsoby v pojízdných stáncích na každém rohu.

Židovský Kazimierz

Naprostou osobitou atmosféru má čtvrť Kazimierz, která byla centrem náboženského a sociálního života židovské komunity. Nachází se v jihovýchodní části starého Krakova a je to město ve městě. Najdete zde prostory, jež sloužily jako exteriéry pro natáčení oscarového filmu Stevena Spielberga Schindlerův seznam – kousek dál je proslavená Schindlerova fabrika. Nepřehlédnutelné jsou Stará synagoga, Remuhova synagoga a Remuhův hřbitov a nacistický koncentrační tábor Plaszow. Jen pro zajímavost – Němci odvezli do koncentračních táborů z Kazimierzu 200 tisíc židů, vrátilo se jich jen pár stovek.

Solný podzemní palác

Pokud byste měli čas a chuť podívat se i za město, nesmíte vynechat neuvěřitelný komplex solných dolů Wieliczka, starý více než 700 let. Od Krakova je tato památka UNESCO vzdálena dvacet minut autem, jezdí sem i městská doprava a taxi nebo můžete využít některý z organizovaných výletů.

Napříč solnými doly prochází trasa prohlídky, která vás zavede do galerií a komnat, umístěných ve třech různých podlažích v hloubce od 64 do 135 m pod zemí, kde jsou mimo jiné vybudovány slavnostní sál s úžasnou výzdobou a honosnými lustry ze soli nebo

restaurace! Turistická trasa je dlouhá 2,5 km a začíná sestupem po 400 schodech do jedné z hlavních šachet. Na celodenní výlet pak vydá cesta do Osvětimi.

Pulzující zábava

Krakov je na turisty perfektně připraven, je to město ideální na nákupy (navštivte světové řetězce, jež zde mají mnohem širší a levnější nabídku než v ČR). Postaráno je i o noční zábavu, jsou zde desítky živých barů a útulných hospůdek. A nekuřáci, radujte se! V Polsku se v restauracích ani barech nekouří.

Polské jídlo je dobré a kvalitní a obsluha restaurací je na dobré úrovni. Všichni obvykle rozumí anglicky, ale domluvíte se i česky. Ochutnat můžete žurek, což je obdoba našeho kysela, barszcz s pirožky, zelné závitky s masem a rýží gołąbki, bigos nebo plněné placaté knedlíčky pierogi (vyzkoušejte třeba restauraci Chlopskie Jadło).

Asi nejpopulárnější krakovskou svačinkou jsou speciální preclíky – obwarzanki, které se prodávají na všechny možné způsoby v pojízdných stáncích na každém rohu. Jsou levné (1 zloty) a moc dobré.

Oblíbený je také Bagel Mama, což je prý jediný podnik v Polsku, kde dělají původní bagely. Populární jsou i obří bagety zapiekanki.

Pro milovníky kaváren a cukráren s vyleštěnými výlohami a vynikajícími dezerty je Krakov utajeným rájem. Magická je kavárna se zahradou Mleczarnia v židovské čtvrti, velmi zajímavá je umělecká kavárna Café Bunkier nebo Café Singer. A pokud máte rádi čokoládu, nevynechte posezení v kavárně Wedel na Hlavním náměstí. Tato historická „píjárna“ čokolády nabízí nejen klasickou horkou čokoládu (podle starodávného receptu), ale i vynikající sladkosti – včetně úžasného creme brulée.

Pro noční výjezdy se hodí nějaký z množství hudebních klubů – za zmínku stojí ikonická hospůdka Alchemia v Kazimierzu. Další podniky najdete na www.cracowonline.com.

Ubytování v Krakově je pestré a na vynikající úrovni, vybírat můžete z designových fresh podniků i luxusních hotelů se starožitným interiérem. Nádherný je Grand Hotel nebo Copernicus, krásný výhled budete mít z hotelu Kossak a moderní design má hotel Andel's.

Nejrychleji a nejpohodlněji se sem dostanete letadlem, ale využít můžete také vlakové spojení nebo automobil, což je sice delší a úmornější cesta, cíl však stojí za to!

TEXT: JASMÍNA NOVOSADOVÁ
FOTO: PROFIMEDIA A ARCHIV

Kufrová jízda

Pomocí dvou jednoduchých pohybů přeměníte tento kufr v koloběžku a můžete na ní profičet letištní halou nebo jakoukoliv jinou „trasou“. Velikost kufříku logicky odpovídá povoleným rozměrům příručního zavazadla. Samsonite Micro Luggage váží pouhých 5 kg, jeho objem je velkorysých 26 l a maximální váha jezdce je 100 kg. Za 250 dolarů nabízí například e-shop www.microscooter.org.uk.

Data pod zámekem

Často stačí si v kavárně nebo na letišti jen popojít kousek od stolu pro kávu, otočit se ke svému laptopu zády... a cenná data i drahá technika jsou pryč. ComboSaver je zámek v délce až 180 cm a jeho zamykací mechanismus je kompatibilní s 99 % notebooků na trhu. Nehrozí ztráta klíčku, protože se uzamyká pomocí číselného kódu, a kdyby se vám podařilo zapomenout kombinaci, najdete ho on-line oproti registraci. Seženete za 25 dolarů na www.us.kensington.com.

Snadná domluva

Kapesní slovníky Me No Speak nabízí tu nejdůležitější slovní zásobu, navíc doplněnou jednoduchými, dobře rozeznatelnými obrázky, díky nimž se domluví i naprostý analfabet. Přes www.amazon.com můžete objednat za 10 dolarů. K dispozici jsou také jako aplikace pro iPhone, iPad a iPod Touch prostřednictvím iTunes.

Kolébka pro mobil

Často se na cestách stává, že tam, kde je zásuvka, do které můžeme připojit nabíječku pro svoji elektroniku, není stůl, na nějž můžeme např. mobil odložit. Pokud nechcete svoji techniku válet po zemi, vyzkoušejte Load-Ding. Dodává se rozložený, a tak jej můžete také pohodlně přenášet v jakémkoliv zavazadle. Pak jednoduše plastovou kolébku složíte a připevníte k zásuvce právě pomocí nabíječky. Na www.amazon.com za pouhých 10 dolarů.

Mám to v botě!

Jak nepřítít na pláži o doklady, peníze, klíče, nebo kreditku? Zkuste žabky renomované surfařské značky Reef, které mají v podrážce tajný prostor, do něhož můžete své důležité cennosti ukrýt. Za 57 dolarů dostanete na www.amazon.com.

SANTORINI

Romance v modrobílé

Průzračně modré moře, příkré skály poseté bělostnými domy, kalendářové západy slunce... Vítejte na Santorini – jednom z nejromantičtějších míst planety, kam z Prahy doletíte za pár hodin.

Hlavní město Fira je postaveno na okraji kaldery na západní straně ostrova Santorini v nadmořské výšce 250 metrů. Pohled na vulkanické vyvěřeliny kaldery a typickou zástavbu městečka patří vůbec k nejkrásnějším.

Strmé útesy pokryté lávou, půlkruhový tvar ostrova, věčně rozpálený černý písek na plážích – to všechno dává tušit, co se tady kdysi odehrálo. Když se vylodíte na Santorini (doporučujeme jet pomalým trajektem s otevřenou palubou a vychutnat si impozantní výhled do zatopeného kráteru), vstoupíte na půdu, která už pamatuje pěkných pár otřesů. Santorini je vulkanického původu, a když se tu kolem roku 2000 př. n. l. nic zlého netušice usídlili Minojci, byl ostrov ještě „nudně“ kruhový, o čemž svědčí původní název Strongili čili Jedno kolo.

Katastrofa přišla kolem roku 1650 př. n. l. v podobě jedné z nejničivějších sopečných erupcí v dějinách lidstva. Vědci odhadují, že sopka tehdy vychrlila na třicet krychlových

kilometrů magmatu a sloup sopečného popela vystoupal 36 kilometrů vysoko. Následky byly fatální. Střed ostrova i s městem Akrotíri se navždy propadl do moře, kráter okamžitě zaplavila mořská voda a obrovská vlna tsunami pak zpusťovala nejdřív pobřeží Kréty a Izraele a poté i ostrov Anáfi. Podle archeologů byla tahle ničivá smrt důvodem, proč zanikla celá minojská kultura a s ní jedna z nejmocnějších říší, která kdy vyrostla v oblasti Egejského moře...

To, co zbylo z někdejšího ostrova, je tedy pouhým fragmentem (v roce 1570 zmizelo pod hladinou i jižní pobřeží s antickým přístavem Elusína) a navíc připomínkou ještě jiné, mnohem mohutnější úplnosti. Až se budete procházet po plážích a kochat se výhledem

na dramaticky rozervané skály, budete zároveň kráčet po zlomku dávné Atlantidy. Předpokládá se totiž, že řecký poloostrov spolu s Iónskými ostrovy, ostrovy v Egejském moři a s Malou Asií kdysi tvořily jednu pevninu. To je ovšem už minulost takřka mytická – a vy jste teď a tady!

Proč zakotvit na Kotvě

Žhavá současnost na Santorini našťástí už tolik nesouvisí s horkou lávou, jako spíš s propalujícími slunečními paprsky a věčně prosluněnou náladou zdejších obyvatel, které jen tak něco nezlomí. Není divu, že sem denně přijíždějí lodě s výletníky, kteří touží aspoň letmo zachytit zdejší atmosféru. Vy ale uděláte dobře, když ostrovu, jenž se oficiálně jmenuje Thera čili Kotva a patří k souostroví Kyklad, věnujete podstatnější část své dovolené, nebo ji tu rovnou strávíte celou.

Křivolaké uličky vesnic a městeček Santorini jsou plné koček a psů. Řekové si domácí mazlíčky nepouštějí tolik k tělu, takže se většinu dne toulají po ulicích.

Dostat se od přístavu do vesnic na ostrově znamená buď vyjít asi 800 schodů, vystát si frontu na lanovku, nebo si pronajmout oslí hřbet.

Máte k tomu pádný důvod: na pozoruhodně malé ploše (ostrov měří 18 x 6 kilometrů) tu totiž v koncentrované podobě najdete snad všechno, za čím se jezdí do Řecka a na přilehlé ostrovy. Vychutnáte si dech beroucí scenérie, ještě zdůrazněné prudkým kontrastem bílé a sytě modré, pozůstatky dávné historie i novějších dramát (při pohledu na úhledné domy vás sotva napadne, že roku 1956 ostrov postihlo zemětřesení o síle 7,8 Richterovy stupnice a srovnalo se zemí většinu budov ve městech Fira a Oia), a samozřejmě skvělé víno a řecké delikatesy s dotekem Orientu.

Bonusem je kýčovitý pohled z útesů na kalderu a na několik ostrovů, které se zrodily z neutuchající vulkanické činnosti. Nejprve se od Santorini oddělil fotografický ostrov Thirásia

a poté se z moře vynořil ostrůvek Palia Kamíni neboli Staré kameny, jehož protějšek Nové kameny čili Nea Kamíni je tu teprve od roku 1707. K souostroví patří též vulkanický Mikri Kamíni a neobydlený Aspronisi.

Hlavní město Fira: moře na dlani

Návštěva těchto ostrůvků je jednoznačný tip na výlet (a že se jich pořádá spousta), vy si ale nejprve najdete příjemnou základnu, ze které můžete podnikat průzkumnické výpravy i lenivé prázdninové procházky. Pokud chcete být v centru dění, zabydlete se v malém, ale rušném hlavním městě Fira, jehož hlavní atrakcí je sympaticky dílo přírody. Pohled na kolmé stěny kráteru, jejichž pastelové tóny přecházejí do jasně modří moře, rozhodně patří k nejkrásnějším na světě. I když pokoj

s výhledem na kalderu stojí i dvojnásobek, určitě si tenhle vizuální „luxus“ dopřejte. Tip: Přímo v hlavním městě zkuste designový hotýlek Arom Suites, www.aromasuites.gr. Půvabné útočiště nabízí i Hotel Astra Suites, <http://www.astra-apartments.com> jen kousek od Firy, v blízkosti benátského hradu Skaros.

Ještě než se vypravíte do archeologických nalezišť v jižní části ostrova, jděte se „namlsat“ do fírského Muzea prehistorické Théry, kde vystavují vzácnosti objevené při průzkumu minojského města Akrotiri včetně impozantních fresek, a do Archeologického muzea.

Ačkoli ve Fíře žije jen něco přes dva tisíce stálých obyvatel (celý ostrov jich má kolem 13 tisíc), turisté se v sezoně starají o to, aby tu

bylo pěkně rušno. Místní jim vycházejí vstříc, a tak tu najdete spoustu restaurací, barů a obchodů. Pokud si chcete na památku pořídit zlatý šperk, což tu téměř patří k bontonu, zamiřte do „zlatnické ulice“ Ypapantis. Ještě víc než třpytivá pokušení vás ovšem oslní panoramatický výhled na kalderu, podél níž se ulice vine.

Oia: koncentrovaná romantika

Pokračujte k zastávce lanovky a pak podél srázu k malebným vesnicím Imerovigli a Firostefani. Tip: Ve Firostefani vyrostl přímo na útesu boutique hotel s poetickým názvem Homeric Poems, <http://www.homericpoems.gr>, a s výhledy jedna báseň. Jste tak obklopeni nádhernou přírodou, a přitom to máte kousek do hlavního města.

Protože na Santorini je všechno blízko, máte to z vesnice Imerovigli jen osm pěších kilometrů do vesnice Oia. Místní jí říkají Pano Meria a je to ideální stanoviště, pokud máte slabost pro pohlednicové západy slunce. V Oie si kdysi stavěli domy bohatí námořní kapitáni, dnes tu však sídlí „jen“ Námořní muzeum, mapující námořní minulost celého Santorini. Poté můžete sestoupit po třech stovkách schodů, a jste v malém přístavu Ammudi. Obnovte energii v některé z taveren a kromě skvěle připravené ryby a spol. si užívejte i mozaiku barevných rybářských člunů. Každý den odsud vyplouvají lodě na ostrov Thírásia ...

Vesnice Oia je vůbec dobrým strategickým východiskem, navíc s podezřele vysokou koncentrací designových hotýlků. Tip:

Nahoře:

Luxurní postele s nebesy v apartmánech hotelu The Sea Captains House & Spa.

Dole:

Luxurní Vedema Resort se nachází ve městě Thira nedaleko pláže.

Boutique hotel Ikies Traditional Houses, <http://www.ikies.com> („jeskynní“ domky na útesu vypadají, jako by ze sebe navzájem vyrůstaly, a přitom tu nejste ničím a nikým rušeni), a Mystique, www.mystique.gr (osmnáct útulných apartmá a vil, vybavených balkony či terasami s výhledem na moře; ideální na líbáňky). Kousek od Oji pak čekají dvě noblesní „orlí hnízda“; jestli se chcete zasnít, podívejte se na <http://www.perivolos.gr> a www.sea-captains-house.com.

Pláže, víno, zpěv

Jen deset kilometrů od Fíry a kousek od antické Thíry, které rozhodně věnujte samostatný výlet, leží nejvyhlášenější letovisko Kamari. Těšte se na dlouhou pláž s typickým černým pískem; pokud máte děti, pak oceníte, že na Santorini je pozvolný přístup k vodě téměř samozřejmostí (dobré koupání a větší klid zaručují pláže Perivolos a Ajos Jorjos, na jižním pobřeží pak Vlihada).

Až si pořádně zaplavete a odměníte se plážovým koktejlem, vyrazte na vinařskou procházku. Hned za Kamari totiž čeká starobylá vinice se „sklepní galerií“ Art Space. Osvícený majitel tu vystavuje kvalitní díla moderních řeckých umělců a jako bonus vás pohostí dezertním vínem vinsanto, které si ze Santorini nejspíš odvezete jako opojný suvenýr. Pokud se chcete dozvědět víc o historii vína, nedaleko máte Muzeum vína na sopce (Volcan Wine Museum), ovšem počítejte s další degustací... Tak na zdraví, na léto – a na Santorini!

TEXT: SIMONA MARTÍNKOVÁ, FOTO: PROFIMEDIA A ARCHIV

Nahoře:
Vyjděte z hotelových restaurací a nechte se unést atmosférou místních kaváren a vinných barů.

Dole:
Na ostrově můžete ochutnat všechny zázraky řecké kuchyně, ale největší specialitou jsou zde mořské plody.

NISSAN LEAF

Elektrizující budoucnost

Před více než sto lety ohromil Ferdinand Porsche svět prvním elektromobilem. Na světové výstavě v Paříži si tehdy jen málokdo dokázal představit, že by automobily byly poháněny výhradně elektřinou. Nissan Leaf není pohledný, atraktivní možná, ale i přesto se stal evropským i světovým autem roku.

Elektrina byla, je a bude hybnou silou. Automobilky jí věnují čím dál větší pozornost. Už i u nás začínají vyrůstat první veřejné dobíjecí stanice. Jedna taková je například na dálnici mezi Prahou a Brnem. S Nissanem Leaf, který má na plné dobítí „papírový“ dojezd 160 km, tak tuto cestu zvládnete s lehkostí a na prostou šetrností k životnímu prostředí.

Vzhled není vše

Nissan Leaf je pětidveřovým hatchbackem, který designově navazuje na model Juke. Ať si kdo chce co chce říká, mně se tento designový styl vůbec nelíbí. Klínovitá před s vykulenými LED světlomety mi evokuje kachní zobák. Tvar světel má ale své opodstatnění. Světlomety, které ve srovnání s „tradičními“ světly spotřebují jen 10 % energie, usměrňují a odvádějí proudící vzduch mimo zpětná zrcátka a snižují tak hlučnost a namáhání větrem. V přední části kapoty je umístěn dobíjecí port. Ani baculatá záď není bůhví jak atraktivní. List, jak zní český překlad slova Leaf, mnohem více zaujme interiérem.

V něm zapomeňte na klasické uspořádání přístrojové desky. Ukazatele potřebných informací (rychlosti, stavu baterií apod.) jsou

rozděleny do dvou částí. Klasické budíky nahradily displeje. Ten dominuje i středovému panelu. Tříramenný, do ruky dobře padnoucí volant samozřejmě nepostrádá ovládání všech potřebných funkcí. Interiér je působivě prostorný a díky velkorysému prosklení a vyšší stavbě kabiny je vzdušný. Své pohodlí si v něm proto najde každý z pěti cestujících.

Neslyšné srdce

Jak už jsem naznačil v úvodu, všechny řeči o designu jsou naprosto zbytečné, neboť v případě prvního sériově vyráběného elektromobilu na světě jde především o jeho pohon. Automobil dlouhý 4445 mm, široký 1770 mm a vysoký 1550 mm pohání elektromotor disponující výkonem 80 kW a točivým momentem 280 Nm. Podle výrobce lze 80 % kapacity lithium-ionových baterií dobít za 30 minut. Úplné dobítí baterií s kapacitou 24 kWh pak trvá osm hodin. Leaf není žádný sporták, ale ekologický automobil, a tak v jeho případě nevádí maximální rychlost 140 km/hod. Pro pohyb ve městě či jeho blízkém okolí zcela postačuje dojezd 160 km. Samozřejmě reálný dojezd závisí na stylu jízdy. A navíc s přibývajícím dobíjecími stanicemi se použití elektromobilů stane uživatelsky ještě příjemnějším.

Leaf je vybaven systémem EV-IT, jenž nepřetržitě monitoruje stav baterie a umístění vozidla. Aktuální dojezd je zobrazen na displeji na mapě a systém sleduje, zda má List dostatečnou zásobu energie pro dojetí do cíle. Pokud ne, dokáže upravit trasu tak, aby po cestě bylo možné vůz dobít v dobíjecí stanici.

První v řadě

Nissan to s elektromobily myslí vážně. Leaf je proto jen první v řadě dalších modelů elektromobilů, které japonská automobilka chystá uvést v příštích letech. Cenou kolem 800 tisíc eur se Leaf blíží srovnatelně velkým hybridním automobilům. V mnoha evropských zemích je navíc nákup aut na elektrický pohon dotován státem. Například v sousedním Německu stojí méně než 20 tisíc eur, což je v přepočtu necelý půlmilion korun.

Leaf byl na trh uveden loni v Japonsku, letos začala jeho pouť Evropou. Uvidíme, zda si budeme v jeho případě pobroukávat text písně Zdeňka Svěráka „Byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud, střídavý / střídavý, silný elektrický proud / střídavý, střídavý, zkrátka elektrický proud.“

Elektro minibusík

Před deseti lety Volkswagen naznačil, že by mohl znovu začít vyrábět ikonický Microbus, a nyní se k němu po dlouhé odmlce vrací. Koncept nového Microbusu má čistě elektrický pohon a šest sedadel. Nový Microbus jménem Bulli má dojezd na jedno nabití až 300 kilometrů. Tichý elektromotor je napájen z lithium-iontového akumulátoru s maximální kapacitou 40 kWh. Po připojení akumulátoru k dobíjecí stanici koncipované speciálně pro elektromobily trvá dobíjení necelou hodinu.

Ferrari okuláry

Proslulá značka Ferrari přichází kromě nových modelů aut každoročně také s vlastní kolekcí oblečení a doplňků. Letos v ní najdete sluneční brýle California Granturismo racing style. Jedná se o vzkříšení ikonického modelu, určeného všem milovníkům rychlé jízdy v kabrioletu. U nás za 10 210 korun například v e-shopu www.beinstyle.cz.

Hlídač v mobilu

Zařízení Mavia AutoBot se připojuje do portu OBD II a pomocí GPS vytvoří spojení s vaším smartphonem. Díky tomu je mnohem snazší lokalizovat vůz, kterého se zmocní zloděj. Zařízení může také odeslat zprávu na předem definovaná čísla v případě havárie vozu. Oceníte jej ale také v méně dramatických situacích — pokud například zapomenete, kde jste zaparkovali. Více na www.mavizontech.com.

Požitek z jízdy

Aston Martin představuje nové kupé a roadster V8 Vantage S, vyplňující mezeru mezi modely V8 a V12 Vantage. Nový model se od výchozího provedení V8 Vantage liší upraveným designem karoserie. Interiér působí dynamicky, třeba díky dvoubarevnému koženému čalounění. Ve výbavě nechybí automatická klimatizace nebo audio systém Aston Martin s výkonem 160 W a měničem na 6 CD.

Nechcete investovat do motocyklu? Půjčte si ho!

Pokud nepatříte do poměrně úzké skupiny majitelů motocyklů a přeci jen byste si občas rádi užili vítr ve vlasech a požitek z jízdy na dvou kolech, máme pro vás řešení. Na trhu se objevila nová služba v podobě půjčovny motorek.

Několik pokusů o tuto službu se v České republice již v minulosti objevilo, ale žádná z půjčoven se na trhu dlouho neohřála. Zásadním problémem byl především zestárlý a nezajímavý vozový park. Nový poskytovatel, společnost EnJOYride, na to jde jinou cestou a snaží se nabídnout nejnovější motocykly, které zaujmou. V nabídce najdete vše od supersportovní Hondy CBR1000RR Fireblade přes nahaté klasiky Moto Guzzi Sport 1200 a Honda CB1300, cestovní BMW R 1200 GS nebo Kawasaki 1400 GTR až po choppery Triumph Rocket III a Suzuki Intruder M1500.

Komu by byly tyto stroje málo, může sáhnout po specialitce v podobě tříkolového Can-Am Spyder poháněného litrovým motorem Aprilia RSV. Ve výbavě tohoto stroje naleznete nejen nejmodernější elektronické systémy, které se postarají o vaši bezpečnost, ale také komfortní dvousedlo a velký zavazadlový prostor, takže

není problém vyrazit si na nějakou tu delší jízdu, třeba do Alp.

A jak taková zápůjčka vlastně probíhá? Vyberete si stroj, po telefonu nebo osobně domluvíte termín zapůjčení a pak už stačí jen zaplatit kauci, podepsat nájemní smlouvu a převzetí a můžete vyrazit. V ceně půjčoveného máte vše potřebné, včetně pojištění. Je úplně jedno, kolik najedete kilometrů, cena je počítána na dny.

A kolik za zapůjčení dáte? Ceny jsou samozřejmě různé dle typu motocyklu a délky zapůjčení. Například za Fireblada zaplatíte kauci 35 tisíc a 4200 Kč za jednodenní projížďku (24 hodin). Víkend znamená u EnJOYride skoro 4 dny (od pátku 8 hodin do pondělí 17 hodin) a například za BMW R1200GS zde necháte 9 tisíc. Pokud s motorkou náhodou havarujete, je oprava hrazena z pojištění a spoluúčast uhrzena z předem složené kauce. Nic víc neřešíte.

Samozřejmostí je kompletní servis včetně případného odvozu porouchané nebo havarované motorky. Taktéž není problém dohodnout přistavení půjčované motorky kamkoliv po republice, samozřejmě za úhradu. Půjčovna EnJOYride funguje nejen v Praze, ale také ve Zlíně. Velmi příjemná je možnost parkování v areálu půjčovny, kde je vaše auto (nebo motorka) uzamčeno a pod dohledem, takže nemusíte mít strach, že zatímco jezdíte na půjčeném stroji, o ten svůj někde přijdete. Na místě také není problém se převléknout a osprchovat. Pokud nemá někdo svoje vybavení, půjčit se dá vše od oblečení přes přilbu až po navigaci nebo kameru. Tak co, není to zajímavá inspirace na příjemně strávený víkend? Nebylo by to příjemné překvapení pro vašeho partnera či partnerku? Nechcete poznat nezapomenutelné zážitky, které vám nic jiného než jízda na motocyklu nedá?

LETNÍ NÁPOJE

Domácí zavlažování

Teploměr hlásí tropy a vy už ani nemáte chuť hasit žízeň další sklenicí obligátní „vody se šťávou“? Máme pro vás recepty na osvěžující domácí limonády, sirupy a ledové čaje, které lahodně uhasí žízeň a ještě vás nadopují vitaminy. A protože jsou prosté alkoholu, můžete jimi bezpečně zavlažovat celou rodinu!

Limonáda z čerstvých jahod

Na 8 sklenic

Vymačkejte šťávu ze 4–6 citronů, aby jí byl plný hrnek. Očistěte a pokrájejte půl kila jahod a dohladka je rozmixujte s 1/2 hrnku cukrového sirupu (získáte ho tak, že smícháte stejný díl krupicového cukru a teplé vody; budete potřebovat celkem 1 hrnek sirupu). Chcete-li, propasírujte přes jemný cedník, abyste odstranili zrníčka, ale není to nutné. Poté vlijte do džbánu spolu s citronovou šťávou, půlkou hrnku cukrového sirupu a litrem sodovky. Podávejte s ledem.

Malinová limonáda

Na 8 sklenic

Ve velkém hrnci svařte 4 hrnky vody, 2 hrnky malin a 1 3/4 hrnku krystalového cukru, dokud se cukr nerozpustí (občas promíchejte). Snižte plamen a nechte 15 minut probublávat, pak odstavte. Až směs trochu vychladne, propasírujte ji přes jemné sítko tak, aby maliny pustily co nejvíc šťávy. Nechte zcela vychladnout. Před podáváním vlijte do džbánu a přidejte 750 ml sodovky. Teď máte na vybranou: buď přilijte další perlivou vodu, anebo 750 ml kupované limonády, kterou máte rádi. Servírujte s ledem a ozdobené malinami. Tip: Večer můžete sodovku nahradit perlivým vínem, případně i trochou vodky.

Zleva: Lime Mint Juice dostanete třeba na indických plážích, osvěží i domácí sirupy – například rebarborový, na ovocný ledový čaj je nejlepší zakoupit kvalitní směs sypaného čaje nejlépe s třešněmi nebo brusinkami.

Lime Mint Juice

Na 2 sklenice

Ponorným mixérem rozmixujte hrst čerstvé máty, šťávu z 1 limetky, 1 lžičku krupicového cukru a půl litru vody. Servírujte s ledem.

Tip: Cukru může být méně, nebo dokonce žádný, ale například v Indii tento nápoj podávají naopak velmi sladký – a chutná výborně!

Zázvorová limonáda

Na 4 sklenice

Kousek čerstvého zázvoru, velký zhruba jako palec, nastrouňte a přelijte půl litrem vroucí vody. Přidejte lžičku medu a nechte 15 minut louhovat. Do džbánu vymačkejte 2–3 limety (případně citrony), vsypte větší množství ledu a přelijte vylouhovaným zázvorem. Přidejte pár plátků citrusů podle vlastní chuti a dolijte jemně perlivou vodou.

Ovocný ledový čaj bez cukru

Na 4 sklenice

Uvařte ovocný sypaný čaj podle chuti (doporučujeme brusinkový nebo třešňový, skvěle nabízí www.gresik.cz): 2 lžičky sypané směsi zalijte půl litrem vroucí vody a nechte 10–15 minut louhovat. Pokud chcete, oslaďte trochou medu, ale není to nutné. Nalijte do džbánu, přidejte pár plátků citronu, nejlépe bio (tedy chemicky neošetřené), a pomeranče či grapefruitu. Vsypte větší množství ledu a podle chuti dolijte vodou nebo jemně perlivou minerálkou.

„Pruhovaná“ americká limonáda

Na 1 sklenici

Do vysoké sklenice dejte 1 lžičku nadrobno pokrájeného ovoce (jahody, maliny, ananas...) a zalijte 30–50 ml jahodového nebo malinového sirupu. Na něj opatrně nalijte 100 ml pomerančového džusu a pak dolijte sodovkou. Vrstvy ovoce, sirupu a džusu by měly zůstat efektně oddělené. Podávejte vychlazené.

Estragonová limonáda

Na 4 sklenice

Ve středně velkém hrnci přiveďte k varu 1 1/2 hrnku vody spolu s 3/4 hrnku krupicového cukru a michejte, aby se cukr rozpustil. Zhruba 25 minut redukovat na mírném ohni. Poté odstavte, přidejte 2 snítky estragonu (celkem jich potřebujete 6) a za častého míchání nechte vychladnout na pokojovou teplotu; trvá to asi půl hodiny. Vyjměte snítky estragonu. Hotový sirup vlijte do džbánu, zalijte alespoň 2 hrnky vody či sodovky a 2 hrnky čerstvě vymačkané citronové šťávy (z 8–12 citronů). Dochutě špetkou soli a důkladně zamíchejte. Podávejte s ledem, ozdobené plátkem citronu a zbývajícími 4 snítkami estragonu.

Limonáda s ledovými borůvkami

Na 4–6 sklenic

3 hrsti borůvek (mimo sezonu mohou být i mražené) rozdělte do tvořítek na led, zalijte 250 ml brusinkového džusu a nechte přes noc mrazit. Zmrzlé kostky pak vsypte do džbánu, přelijte litrem sodovky a pak už jen sledujte,

jak se led rozpouští, uvolňuje borůvky a barví vodu. Tip: Podle chuti a sezony můžete ledový základ připravit i z jiného drobného ovoce a z citronové šťávy nebo pomerančového džusu.

Citronový sirup

1–2 citrony, nejlépe bio, nakrájejte na kolečka a odstraňte pecky. Zalijte litrem studené vody a nechte 48 hodin louhovat. Poté vsypte do hrnce 750 g krupicového cukru, 20 g kyseliny citronové a promíchejte. Přidejte vodu s citrony a přiveďte směs téměř k bodu varu, ale nevařte. Jakmile se cukr rozpustí, přelijte šťávu do lahvi. Uchovejte v chladu. Při podávání po libosti ředte vodou, sklenici ozdobte plátkem citronu.

Rebarborový sirup

2 hrnky mladých rebarborových stonků omyjte a nakrájejte na zhruba centimetrové kousky (není nutné loupat). Vsypte do hrnce spolu s 2 hrnky krupicového cukru, vlijte 3 hrnky vody a ohřívejte. Jakmile směs vře, snižte plamen na minimum a nechte asi 25 minut probublávat, aby revěň změkla. Občas zamíchejte. Poté odstavte, nechte trochu vychladnout a pak propasírujte přes jemný cedník. Podávejte zředěné vodou, s ledem a ozdobené citronem. Tip: Můžete dochutit trochou máty a/nebo citronové šťávy.

TEXT: SIMONA MARTÍNKOVÁ

FOTO: SHUTTERSTOCK A ARCHIV

Cuketka v Kindle

Pokud jste fanďa nejpůlárnějšiho tuzemského foodblogu pana Cukety a majitelem čtečky Amazon Kindle, můžete nyní číst nové příspěvky právě v ní. Stačí se zaregistrovat ve virtuální třece Kindle.cz a přihlásit se k odběru.

Fešný kafestrůjce

Kapslové kávovary Nespresso PIXIE jsou vůbec nejmenší na našem trhu. Ovládání je velmi intuitivní, stroj se zahřeje za pouhých 25 až 30 vteřin a po devíti minutách nečinnosti se automaticky vypne, což šetří energii a vaše peníze. Navíc díky posuvné mřížce s ním není problém připravit ani latte machiato do vyšší sklenice. Prodává se za cenu okolo 4000 korun, kapsle stojí 100 korun / 10 kusů. K dostání v běžné malobchodní síti.

Kokino

Kokino je brněnské cukrářství a pekařství, které si zakládá na používání „pochtivých“ surovin, jako jsou máslo, vejce od slepic s venkovním výběhem či belgická čokoláda s 55% obsahem kaka. Ochutnejte třeba pistáciový chlebiček s kardamonem nebo medovo-levandulovou bábovičku. Na www.kokino.cz najdete seznam kaváren, cukráren a trhů, kde jsou jejich dobroty k dostání.

Nezničitelná keramika

Keramické nádobí Emile Henry bez problémů zvládá vaření na ohni či pečení v troubě, snese pobyt v mrazáku stejně jako v rozpálené troubě, a ještě v něm můžete rovnou servírovat. Každý kus je originál vyrobený ručně z čistě přírodního materiálu. V ČR prodává Potten & Pannen – Staněk, www.pottenpannen.cz.

Škrabejte rotačně

Trojbitá škrabka na brambory a zeleninu proslulé značky Joseph Joseph v sobě skrývá rovnou tři typy ostří: standardní, zubaté a julienne. To, které právě potřebujete, snadno zvolíte vyklopením a otáčením středového nerezového kroužku. Prodává www.naoko.cz za 375 korun, na výběr je několik barev.

SANSHO

Michelinské chutě

Kulinářská událost sezóny! Svou vysněnou restauraci si v Praze otevřel Paul Day, šéfkuchař se zkušenostmi z restaurací ověřených prestižními michelinskými hvězdičkami. Jeho Sansho funguje teprve pár týdnů, a už bylo vyhlášeno třetí nejlepší restaurací u nás.

Když vstoupíte do nenápadného podniku kousek od kostela svatého Petra, ani se vám nechce věřit, že jste se ocitli v hájemství těch nejrafinovanějších chutí. Interiér jednoduchý až na hranici strohosti, rustikální dřevěné stoly se stejně bytelnými lavicemi, k tomu jen pár skrovných „venkovských“ dekorací v podobě kostkovaných látkových ubrousků a několika tulipánů v prosté váze. „Všechno jsem si navrhol sám,“ vysvětluje Paul Day, britský majitel a šéfkuchař v jedné osobě, „nemohl jsem totiž sehnat designéra, jehož návrh by odpovídal mým představám. Než jsme restauraci otevřeli, rok jsme na interiéru pracovali.“

Sympatický Angličan žije v našem hlavním městě už dva a půl roku. Nějakou dobu působil jako šéfkuchař v restauraci Shiso v luxusním klubu LS (dnes už neexistujícím), stále ovšem snil o tom, že si konečně otevře vlastní podnik. „Prahu jsem si zamiloval. Jsem rád, že jsem právě tady našel ideální podmínky pro to, abych si konečně splnil svůj dlouholetý sen. A někdy mám pocit, že jsem se z něj ještě neprobudil – máme pořád plno a hosté se vracejí...“ podotýká s hrdostí v hlase.

Asijské postupy, britské dezerty

Bůček s vodním melounem, Slider s měkko-schránkým krabem a krémem s wasabi, 12 hodin pečený hovězí rendang, Sashimi z lososa s citrusovou sójovou omáčkou... Jak napovídají názvy jídel, pochutnáte si tu na originálně a svěže pojaté asijské kuchyni se

zvláštním důrazem na špičkově zpracované maso. Paul Day pro něj má zvláštní slabost a není divu – vyučil se řezníkem, a dokonce měl jednu dobu vlastní řeznictví. „Otevřel jsem si ho, když mi bylo osmnáct a půl, ale ve dvaceti jsem ho prodal a přestěhoval se do Londýna. Tři roky jsem dělal řezníka ve čtvrti China Town,“ vzpomíná na své začátky. „Později jsem už vařil v čínských restauracích a naučil jsem se všechno potřebné: třeba jak se správně peče kachna nebo jak používat wok. Dokonce se domluvív kantonsky.“

Jak čas plynul, prošel si Paul Day luxusními asijskými restauracemi nejen v Londýně (vařil i v proslulém Nobu, ověněném michelinskými hvězdičkami), ale doslova po celém světě od Tokia po New York. Ze zkušeností, které v uplynulých osmnácti letech nasbíral, těžší dodnes. „Veškeré jídlo tady v Sansho je mým dílem. Vařím některé z klasických pokrmů, které znám ze svého dřívějšího působení, ale rád experimentuju a předkládám hostům nové variace,“ vysvětluje. „Nabízíme eklektickou asijskou kuchyni, nicméně technologie, které používám, jsou hlavně východoasijské, ať je to marinování, nebo třeba vaření v páře. Hodně mě inspirují kantské postupy a recepty, ale máme tu i jídla typická pro Thajsko nebo Japonsko.“

Výsledek? Funky asijská kuchyně v rodinném stylu, přesně jak Paul plánoval. Jen dezerty jsou jiné – britské. „Přiznám se, že ty asijské mi

moc nechutnají. Navíc menu, které tu nabízíme, dost dobře nemůžeme zavržit třeba... polovinou pomeranče,“ říká s lehkou nadsázkou.

Z farmy přímo na talíř

Blíženectví s asijskou kuchyní přitom v žádném případě neznamená, že vám na talíři přistanou suroviny, které k nám putovaly přes půl světa. Právě naopak: „Mám rád české produkty a v maximální míře je využívám,“ zdůrazňuje „michelinský“ šéfkuchař. „V Sansho se pije pivo z malého pivovaru v Nové Pace a veškeré maso odebíráme přímo z českých farem. Koupíme celou krávu nebo vepře a sníme je doslova od čumáku po ocas,“ směje se. Mimochodem, maso si zásadně sám bourá a porcuje – je přece vyučený řezník...

V současné době má Sansho otevřeno v době obědů a pak až večer, od 18 hodin. „Přes poledne podáváme zkrácený výběr jídel, večer pak jednotné menu o šesti chodech za 750 korun na osobu,“ dodává Paul Day. „Talíře dáváme doprostřed stolu, aby si mohli nabízet všichni stolovníci. Tak se to běžně dělá i v Asii a co vím, bývalo to zvykem i ve staročeských hostincích. Vždyť jídlo je také společenská záležitost, a nám jde o to, aby se lidé bavili a byli v pohodě. Zábavu a legraci tu totiž bereme velmi vážně,“ uzavírá s úsměvem.

**Petrská 25, Praha 1, tel. 222 317 425,
www.sansho.cz**

TEXT: SIMONA MARTÍNKOVÁ, FOTO: ARCHIV

Kšiltovka s kapsou

CapSac je další modifikací fenomenálních „ledvinek“, tentokrát se však nosí na hlavě jako čepice! Děti v ní mohou mít uloženy nezbytné drobnosti. Jsou vyrobené ze 100% nylonu a na výběr je řada zářivých barev. Kapsa je zajištěná snadno otevíratelným robustním zipem, který bez problémů otevře a zavře čtyřletý špunt. Za 13 dolarů na www.capsackids.com.

Opičí hůlky

Veselé opičí hůlky dělají z jídla zábavu a ještě vaše děti trénují v asijském způsobu stolování. Opice, která na jednom konci hůlky spojuje, je vyrobena z potravinářského silikonu, samotné hůlky jsou z ABS a jsou dobře omyvatelné. Seženete v obchodě www.naoko.cz.

Kniha papírových skládanek

Složit z papíru lodičku, šipku nebo čepici umí skoro každý. Co ale něco složitějšího? Tato knížka vám připomene ty nejnámější skládačky a přidává ještě další, jako například prasátko, pejska, nebo třeba i čerta. Vychází v nakladatelství Fragment a stojí 90 Kč.

Žirafa Sophie

Pohrávají si s ní ratolesti řady světových celebrit a už od roku 1961 pomáhá miminkům s prořezáváním prvních zoubků. Stimuluje však i ostatní smysly – kontrastní skvrny přitahují zrak, pískátko aktivuje sluch, specifická vůně přírodního kaučukovníku umožňuje, aby dítě hračku snadno identifikovalo a odlišilo od ostatních. Je vyrobena ze 100% přírodní gumy a potravinářské barvy, a proto je pro dítě naprosto bezpečná. Seznam prodejců na www.sophiezirafa.cz.

Mini elegance

Limitovaná dětská kolekce Aňa for mini pietro with love nabízí kalhoty, studentská sáčka, sukně a kabátky pro bohémská mrňata. „Dámská kolekce Aňa for pietro with love je pro ženu-tuláka a mini je pro její děti, který jsou celá maminka...“, říká spoluautorka kolekce, herečka Aňa Geislerová. K dostání ve značkových obchodech pietro filipi.

Sestřelili jsme ceny chytrých telefonů s internetem

Pořídte si Internet v mobilu Klasik za 239 Kč a my vám dáme náš nejnovější chytrý telefon **T-Mobile move** za parádní **1 Kč** (~~3 099 Kč~~). Stahujte do svého telefonu cokoliv, třeba i kdejakou ptákovinu, a zahrajte si oblíbenou hru Angry Birds.

Přijďte si vyzkoušet T-Mobile move do našich prodejen nebo se skvěle bavte na www.t-mobile.cz/chytrefony

pro společné zážitky

T-Mobile

TREND

Overalisimo

Můžete tomu říkat overal, kombinéza nebo kalhotové šaty – jisté však je, že tenhle poněkud bizarní kousek oblečení opanoval kolekce všech významnějších značek a doslova zaplavil módní obchody.

Na předešlé stránce model Taťány Kovaříkové. Nahoře zleva: Pietro Filipi, Stella McCartney, Haider Ackermann, ASOS, Stella McCartney
Dole zleva: Nicole Kidman, Rihanna, Gwen Stefani, Beyoncé, Maggie Gyllenhaal

Dny své největší slávy si overaly užily v osmdesátých letech, kdy patřily k tomu nejoriginálnějšímu, co jste si na sebe mohli pořídit. Dokonce i u nás, za železnou oponou. Po krátké epizodě, která proběhla počátkem nového tisíciletí, je na módní výsluní vloni opětovně vynesla britská návrhářka Stella McCartney, které výrazně pomohl zástup slavných zákaznic – například zpěvačky Rihanna a Gwen Stefani či herečky Kate Hudson nebo Lindsay Lohan. Ta dokonce o koupi černého krajkového overalu ze Stelly kolekce informovala veřejnost prostřednictvím sociální sítě Twitter.

Kouzlem overalu je především fakt, že na rozdíl od šatů nemusíte kontrolovat, zda vám není vidět pod sukně. Současně jsou ale vzdušné jako lehké letní šaty a působí elegantně. Overall je v mnoha situacích pohodlnější a praktičtější než šaty. Kromě toho nemusíte přemýšlet, jak zkombinovat vršek a spodek. Už je hotovo. Návrháři je navíc navrhli v celé řadě stříhových variant, takže by si měly vybrat ženy různých typů postav i vkusu. Jediné, co hovoří v jeho neprospěch, je jistá míra nepohodlí při odsakování si na dámy, ale to je spíš nezvyk.

Je také dobře věžít výběr velikosti, neboť není nic horšího než overall, který se v rozkroku zařezává.

Miniatury

V horkých letních dnech budou bezesporu hitem overaly v délce mikrokrasů. Opravdu šik jsou ty z odlehčené „letní“ džínoviny. V nabídce je má třeba česká značka Pietro Filipi. Druhou asi nejvýraznější skupinou populárních dezénů jsou romantické květované vzory. Nosí se bez ramínek, tílkové i košilové, záleží jen na vašem vkusu. Pozor však na optické zkracování nohou. Pokud nedisponujete zrovna gazelími údy, raději volte jako doplněk boty na podpatku.

Maxi délky

Letošnímu letnímu hitu číslo jedna – tedy maxišatům – jdou v patách maxioveraly vyrobené z lehkých vzdušných materiálů obvykle se širokými nebo tureckými nohavice-mi. K těm perfektně sedí jednoduché sandálky bez podpatků a etnické doplňky. Pamatujte však, že méně je více. Maxioveral stejně jako maxišaty je sám o sobě výrazným kouskem oblečení a nejlépe působí bez dalšího

složitého vrstvení. Takže přes ramena přehoďte jen elegantní blazer nejlépe v pánském stylu a můžete vyrazit.

Večernice

Kalhotové šaty pronikly ale i na červený koberec, rozuměj na nejvýznamnější společenské události. Módní návrháři totiž přišli i s mnoha modely, které vám nahradí i slavnostní večerní šaty. Pro společenské příležitosti vybírejte takové modely, které jsou vytvořeny z luxusních materiálů, jako je hedvábí, nejlépe zdobené flitry nebo jinými detaily, například v podobě třpytivých kamínek. U nás najdete takový společenský kousek například v kolekci návrhářky Taťány Kovaříkové (viz úvodní foto). V blyštivém černém overalu, připomínajícím éru Marlene Dietrich, z dílny již zmiňované Stelly McCartney zazářila letos na festivalu v Cannes třeba Gwen Stefani. Jeho zlatou verzi vynesla do společnosti modelka Iman a v elegantním saténovém overalu Ralphi Laurena se po červeném koberci prošla i herečka Maggie Gyllenhaal.

TEXT: JANA KOBESOVÁ, FOTO: ARCHIV

Krása z Baham

Značka Crabtree & Evelyn nabízí kolekci, na jejímž vytvoření se podílela návrhářka, spisovatelka a modelka India Hicks. Island Living obsahuje tělovou péči Spider Lily a interiérové vůně Casuarina. Přípravky obsahují aminokyseliny z hedvábí a drcené perly pro zdravý a zářivý vzhled pokožky. Interiérová svíčka hoří neuvěřitelných 50 hodin. Více na www.crabtree-evelyn.cz.

Designová rozkoš

Originály značky JimmyJane patří mezi sexuálními hračkami za absolutní kult. Jsou voděodolné a k dostání v řadě barevných kombinací. Tvarově pozoruhodná je například dvoubarevná řada Form 6, jejíž výrobky mají ultrazukově svařené tělo a jsou konstruovány tak, aby nevydávaly nepříjemný hluk. Bílá ikonická kolekce The Usual Suspect je tvořena králíkem, kapesním vibrátorem a kmitavým prstenem. V ČR prodává například www.ivibratory.cz.

Sladká oranžerie

Nová vůně značky Lancôme Ô DE L'ORANGERIE je jako něžné pohlazení pomerančovníků se špetkou citrusové vůně. Troufalost vůně Ô DE L'ORANGERIE může zcela vyniknout především díky dvěma vzácným esencím: svěží a křehké neroli a lahodně medovému pomerančovému květu. V ČR v prodeji od května 2011, doporučená cena je 1350 korun za 50 ml a 1600 korun za 75 ml.

Odvážná chůze

Značka United Nude je známá extravagantními, ale přesto nositelnými modely bot. Součástí kolekce pro jaro/léto 2011 je exkluzivní řada od mladé holandské návrhářky Iris van Herpen. Jedná se o okouzující kotníkové kožené boty s oblými liniemi. Každý pár těchto bot je ručně vyrobený z nejkvalitnější italské kozinkové kůže. Obuv značky United Nude je nově k dostání také v Praze, a to v prodejně v ulici Panská 5. Celou letošní kolekci si můžete prohlédnout na www.united.com.

Retro z LA

Značka LeSportsac spojila síly s další ikonou amerického módního světa, značkou Joyrich z Los Angeles. Zrodila se exkluzivní kolekce Joyrich for LeSportsac, plná nesmrtelných retro prvků z osmdesátých a devadesátých let. Součástí kolekce jsou doplňky, party kabelky, kultovní cestovní kabely Weekenders, stylové kabely pro denní nošení a tašky na notebook ve dvou velikostech. Více na www.urbanlux.cz.

PRÁVĚ LETÍ

Kecky netuctovky

Všimli jste si, že mnozí slavní chlápci si vezmou kecky klidně ke smokingu? Nabourat klasickou eleganci je totiž zatraceně šik. Jenže nejsou kecky jako kecky.

7

8

9

10

11

12

1. Keen, 2. Havaianas Soul, 3. NAT-2, 4. Clae Baylor Ruby Hero, 5. Keds Male, 6. Generic Man, 7. Clae Parker Ruby, 8. Rokin, 9. Pointer White, 10. Pointer, 11. Pointer, 12. Rokin

Dobře, adidas jsou adidas a Nike je Nike, ale momentálně frčí méně známé designové značky vyráběné v malých sériích a obvykle i v zemi svého původu.

O kterých značkách že je řeč? Zkuste se například podívat do nabídky výrobců CLAE (www.clae.eu), Pointer (www.pointerfootwear.com) a ROKIN (www.rokinfootwear.com). Jejich botky vycházejí z nadčasových tvarů volnočasové obuvi a kombinují je s decentními moderními prvky. Díky tomu není problém najít u nich takové kousky, které se hodí ke sportov-

něji laděnému outfitu, stejně jako k elegantnímu oblečení do společnosti.

S kečkami koketuje také značka Havaianas (www.havaianas.com), proslulá nepřeborným množstvím vychytaných plážových žabek. Jejich nová řada Soul nabízí vkusně barevné tenisky nebo plátěné espadrily.

Outdooroví nadšenci ocení značku KEEN (www.keenfootwear.cz), kde v nové kolekci BLVD najdete i několik velmi povedených modelů tenisek a kotníkových sneakers

z kvalitních odolných a vodězdorných materiálů.

Hravé jedince nadchnou kotníkové kecky NAT-2, ze kterých máte po odepnutí horní části stylové nazouváky s pevnou podrážkou (www.nat-2.eu).

Kalifornský The Generic Man (www.thegenericman.com) pak nabízí velice rozmanité portfolio, od bot inspirovaných tvarem skateových tenisek přes perka a la mokasíny až po rudé kožené kotníkáče pro chlapy s duší punkera.

Fotbálek do kanclu

Skleněný fotbálek od společnosti Teckel svým designem krásně zapadne i do formálněji laděného interiéru. Tyto fotbálky se vyrábějí v Itálii, zpracování je velmi precizní, a i když je hlavním materiálem sklo, bez problémů odolá i vášnivému zápasu náruživých hráčů. Skleněné fotbálky byly představeny na milánském veletrhu designu a jejich ceny se pohybují od 7500 do 10 500 dolarů. www.teckell.com

Voňavá špina

Značka přírodní kosmetiky LUSH představuje novou kolekci Dirty výhradně pro muže, kteří se nechtějí obtěžovat příliš velkou kosmetickou výbavou. Značku Lush napadlo rozebrat parfém na samostatné složky, samy o sobě skvěle vonící, a použít je v jednotlivých produktech této kolekce. Pak stačí provést rutinní ranní hygienu a... originální vůně Dirty je na světě! Řada zahrnuje sprchový gel, krém na holení a vlasový stylingový gel, ale nově také tělový sprej a tabletky na čištění zubů. Prodejnu LUSH najdete v pražském obchodním centru Palladium na náměstí Republiky.

Vyšperkováno

Šperky německé značky Baldessarini kombinují nejkvalitnější stříbro se speciální povrchovou úpravou, nejjemnější teletinu od předních italských dodavatelů, drahé kameny, vybrané a vybroušené exkluzivně pro Baldessarini, a vzácné dřevo. Na výběr jsou originální prsteny, manžetové knoflíčky, náramky, řetízky s přívěsky či klíčenky. K dostání v klenotnictví HALADA v Praze na Václavském náměstí.

Modrá je dobrá

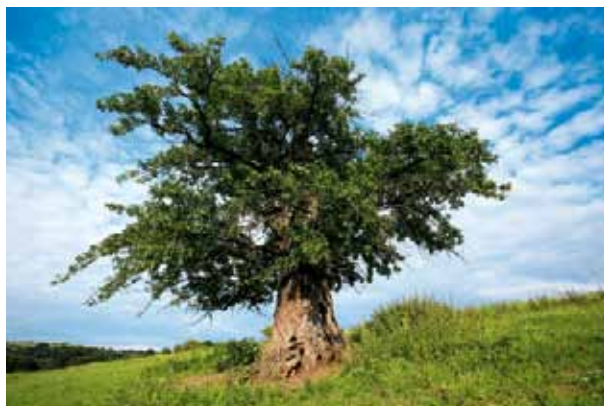
Tyto boty jsou originálním pojetím klasického typu Derby z dílny značky Jil Sander. Ručně šitá bota je vyrobena z vysoce kvalitní telecí kůže, nakupované pouze od jednoho dodavatele s přísně hlídanou kvalitou chovu a zpracování. Modrá je nejen podrážka, ale také vnitřní vložka, a při detailním pohledu je znát delikátně jemné prošívání. Za cenu 510 liber je možné boty objednat na www.oki-ni.com.

Sir Bezpečný sex

Nejstylovější prezervativy na světě nesou značku Sir Richard's. Jejich dezén dělá z bezpečného sexu stylovou záležitost. Kondomy této americké značky jsou zásadně z přírodního latexu. Protože firma hlásá motto, že bezpečný sex patří mezi základní lidská práva, rozhodla se jeden dolar z každého balíčku kondomů věnovat na pomoc v postižených zemích – aktuálně je to Haiti –, kde má svého koordinátora. Kondomy je možné objednat v balení po 12 kusech za 13 dolarů například na www.undercovercondoms.com.

Vyběhejte stromořadí!

Prostřednictvím on-line registrace na některý z běhů PIM mají maratonci příležitost přispět částkou 200 Kč (8 eur) na výsadbu stromů po celé republice. Peníze všech dárců pak Nadace Partnerství v grantových řízeních rozděljuje například na obnovu alejí kolem polních cest, výsadbu stromořadí kolem stezek nebo osázení venkovských návsi. Další akcí, na kterou je otevřena registrace, je Mattoni Grand Prix Praha 2011. Více informací na www.praguemarathon.com.

Limitovaná rtěnka

Od 12. května je v sortimentu kosmetické společnosti Mary Kay limitovaná krémová rtěnka v odstínu Give Dreams. Z každého prodaného kusu věnuje společnost 20 korun na charitativní účely. Zisk rozdělí mezi Fond ohrožených dětí v České republice a sdružení Ivany Christové Orin Panacea na Slovensku. K dostání na www.marykay.cz za 360 Kč. Nabídka platí do vyprodání zásob.

Kvarteto pro vzdělání

Karetní hra kvarteto nyní pomáhá dětem usnadnit přístup ke vzdělání. Společný projekt FAnn parfumerií ČR a Českého výboru pro UNICEF na pomoc strádajícím dětem spočívá v prodeji Kvarteta z UNICEF. Akce se koná od 1. května do 30. června. Z výtěžku budou pořízeny „školy v krabici“. Kvarteto je k dostání v jakékoliv prodejně FAnn parfumerií v ČR za 160 Kč.

Bregovič seniorům

Nadace Taťány Kuchařové – Krása pomoci se stala neziskovým partnerem 46. ročníku Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary. Hlavní akcí nadace bude vystoupení Gorana Bregoviče a jeho svatebního a pohřebního orchestru, který je na programu 3. července od 20.00 v letním kině v Karlových Varech. Vstupné na koncert bude dobrovolné.

Vstupenka pro Rozmarýnu

Sezona letních festivalů je tady. Nákupem vstupenky na jakýkoli festival, jež pořádá společnost Ameba Production, například Rock For People, přispějete jednou korunou z každé vstupenky obecně prospěšné společnosti Rozmarýna. Ta podporuje mladé lidi, kteří opouštějí dětský domov, a pomáhá jim postavit se na vlastní nohy, např. tím, že jim poskytnou práci ve své restauraci. Vstupenky zakoupíte na www.ticketsforpeople.cz.

T-MOBILE

Značkové prodejny

Na tomto místě uvádíme přehled Značkových prodejen T-Mobile. Máte-li zájem o bližší informace, můžete kontaktovat rovněž naše Zákaznické centrum: 4603 (ze sítě T-Mobile) nebo +420 603 603 603 (z jakékoliv jiné sítě), info@t-mobile.cz, <http://t-mobile.cz>.

Město	Adresa prodejny – oficiální	Otvírací doba
Praha 1	Národní třída 35	Po–Pá 9.00–19.00, So 9.00–15.00
Praha 9	OC Letňany, Veselská 663	Po–Ne 9.00–21.00
Praha 4	Tomíčkova 2144	Po–Pá 9.00–18.00
Praha 10	NC EDEN, U Slavie 1527	Po–Ne 9.00–21.00
Praha 9	Centrum Černý Most, Chlumecká 765/6	Po–Ne 9.00–21.00
Pardubice	17. listopadu 237	Po–Pá 8.00–17.30
Pardubice	AFI PALACE, Masarykovo nám. 2799	Po–So 9.00–21.00, Ne 10.00–21.00
Hradec Králové	Collinova 420	Po–Pá 9.00–18.00
Hradec Králové	S. K. Neumannova 455	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Hradec Králové	OC Futurum, Brněnská 1825/23a	Po–Ne 9.00–21.00
Liberec 1	Pražská 6/1	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Liberec 4	Forum Liberec, Soukenné nám. 669/2a	Po–Ne 9.00–21.00
Liberec 11	NC Géčko, Sousedská 599	Po–Ne 9.00–21.00
Mladá Boleslav	OC Olympia, Jičínská 1350/III	Po–Ne 9.00–20.00
Trutnov	Horská 6	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Praha 6	Vítězné náměstí 11	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Praha 7	Dukelských hrdinů 29	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Praha 5	OC Nový Smíchov, Plzeňská 8	Po–Ne 9.00–21.00
Praha 1	Na Příkopě 23	Po–Pá 9.00–19.00, So 10.00–16.00
Praha 3	OC Palác Flóra, Vinohradská 149	Po–So 9.00–21.00, Ne 10.00–21.00
Praha 9	Galerie Fénix, Freyova 945/35	Po–Ne 9.00–21.00
Chomutov	Palackého 4503	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Most	OC Central Most, Radniční 3400	Po–Ne 9.00–20.00
Kladno	T. G. Masaryka 71	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Děčín 4	Prokopa Holého 8/808	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Teplice	Olympia Centrum, Srbská 464	Po–Ne 9.00–21.00
Ústí nad Labem	OC Forum, Bilinská 3490/6	Po–Ne 9.00–21.00
Louny	Komenského náměstí 2540	Po–Pá 9.00–17.00, So 10.00–12.00
Praha 5	Metropole Zličín, Řevnická 121/1	Po–Ne 10.00–21.00
Praha 4	Centrum Chodov, Roztylská 2321/19	Po–Ne 9.00–21.00
Praha 5	Galerie Butovice, Radlická 117	Po–Ne 9.00–21.00

Město	Adresa prodejny – oficiální	Otvírací doba
Praha 4	Arkády Pankrác, Na Pankráci 86	Po–Ne 9.00–21.00
České Budějovice	Lannova 23	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
České Budějovice	IGY Centrum, Pražská 1247/24	Po–Ne 9.00–21.00
Příbram	Václavské náměstí 144	Po–Pá 8.30–17.30, So 9.00–12.00
Karlovy Vary	T. G. Masaryka 37	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Plzeň	Americká 3	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Plzeň	NC Borská pole, U Letiště 2	Po–Ne 9.00–20.00
Plzeň	OC Plzeň, Rokycanská 1424/128	Po–Čt 10.00–20.00
Plzeň	OC Plzeň Plaza, Radčická 2	Po–Ne 9.00–21.00
Tábor	třída 9. května 11	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Havířov	Hlavní třída 65	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Karviná	OC Karviná, Nádražní 1939/4a	Po–Ne 9.00–21.00
Olomouc	Horní náměstí 19	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Olomouc	OC Haná, Kalkova 8	Po–Ne 9.00–21.00
Ostrava-Poruba	Hlavní třída 1020	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Ostrava	Avion Shopping Park, Rudná 114	Po–Ne 10.00–21.00
Ostrava	OC Futurum, Novinářská 6A	Po–Ne 9.00–21.00
Ostrava	LASO Ostrava, Masarykovo nám. 3090/15	Po–Pá 9.00–19.00, So 9.00–15.00
Frýdek-Místek	Malé náměstí 98	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Opava	Horní náměstí 3	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Brno	náměstí Svobody 18	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Brno	Avion Shopping Park, Skandinávská 2	Po–Ne 10.00–20.00
Brno	OC Futurum, Videňská 100	Po–Ne 10.00–21.00
Brno	Galerie Vaňkova, Ve Vaňkovce 1	Po–So 9.00–21.00, Ne 10.00–20.00
Brno-Ivanovice	OC GLOBUS, Hradecká 40	Po–Ne 9.00–21.00
Brno	Olympia Centrum, U Dálnice 777	Po–Pá 10.00–21.00, So–Ne 9.00–21.00
Jihlava	Komenského 1321/1	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Prostějov	náměstí T. G. Masaryka 26	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Zlín	Rašínova 70	Po–Pá 9.00–18.00, So 9.00–12.00
Zlín-Malenovice	OC Centro Zlín, třída 3. května 1170	Po–Ne 9.00–21.00
Znojmo	Horní náměstí 8	Po–Pá 8.30–17.30, So 9.00–12.00

L'amore fatale

Vespa®

www.vespaczech.cz

A SPIRIT PRAHA

CARE PHONE

pro ty, na kterých nám záleží

At' už se právě věnujeme jakékoliv činnosti, vždy předpokládáme, že ti, na kterých nám záleží, jsou v pořádku a na očekávaném místě.

Chcete mít jistotu, že vaši blízcí jsou v pořádku?

CARE PHONE...

- to je nejnázší způsob kontroly pohybu dětí a prarodičů,
- volá na čtyři čísla a na SOS službu,
- umožňuje kontrolu pohybu hlídaných osob na mapě na internetu nebo v mobilním telefonu,
- nabízí systém volitelných zón, který upozorní na vstup do prostoru domova nebo školy či na jeho opuštění.

AMUTEC

AmuTec, spol. s r. o.

Tel: +420 775 760 048

Email: amutec@gmail.com

Web: www.amutec.cz

